

**GÖLHİSARLI
HALK ŞAİRİ
OSMAN AKKOÇ**

Seyit ERDOĞAN

**BURDUR VALİLİĞİ
İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜNCE
BASTIRILMIŞTIR.**

Yayım Bilgisi

Hazırlayan
Seyit ERDOĞAN

Kapak
Ahmet MEN

Dizgi - Düzenleme
Ahmet MEN

1.Baskı
Burdur, Kasım 2007

DİZGİ - BASKI
ÜÇEMMAJÖR REKLAM
0.246. 223 85 30

Burdur Valiliği

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünce Bastırılmıştır.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	6
BURDUR'UM BENİM	9
BURDUR VE İLÇELERİ	10
BURDUR'UN DÜĞÜNLERİ	12
BURDUR'UN YEMEKLERİ	14
BURDUR'DA YALNIZIM	16
CENNETTEKİ GÖLHİSAR	17
GÖLHİSAR'IN KÖYLERİ	18
ALTINYAYLA'M DİRMİL'İM	20
TEKE YÖRESİ	22
YİNE BURDUR-GÖLHİSAR	23
TEFENNİ'NİN ECESİ	24
BURNUMDA TÜTÜYORSUN	25
GÖLHİSAR'IN DAĞLARI	26
BİR BAŞKADIR ÇAVDIRIM	28
ACILAR HAPİSHANESİ	30
ADRESİ YOK MEKTUBUN	32
AKIL BENDE NE GEZER	34
ANNE	35
AŞK KUYUSU	36
AŞKIN DERTLİ ÇOBANI	37
BAŞLANGIÇ-BİTİŞ	39
BEN DERTLERLE EVLENDİM	40
BENCE AŞK	41
BENİM TÜRKÜLERİM	42
BENZETTİM SENİ	43
BİLEN VAR MI SÖYLEYİN	44
BİR BALTANIN SAPIYIM	45
BİR GARİP İDİ O	46
BİR RESMİN VAR DUVARDA	47
BİR GARİP SORU	48
BİR HİCAZKAR ŞARKI	49
BİR KAHVE BİR KAHVEHANE	50
BİR KEZ OLSUN	51
BİR TASAM VAR	52
BİR TOKAT YETECEKSE VUR	53
BİR YUDUMLUK DUMAN	54

BİZİM YAYLALARIMIZ	55
BÖYLE BİR YERDİR	56
BUGÜN OLSUN	57
BU SENİN DESTANIN	58
DOYUMSUZLUK	59
DÖNEKLER	60
DÖVME DİZİNİ DİZİNİ	61
DUY BUNLARI	62
DÜN GECE	63
DOKTOR	64
DEDİ Kİ	65
ÇEKTİKLERİM	66
YABANCI	67
BÖYLE GÜZEL GÖRMEDİM	68
BİRKAÇ GÜNLÜK	69
BİR SAATLİK MEKTUP	70
GÖK KUŞAĞI	71
KARA DUTUM	72
KOŞAR ADIM	73
MEKTEP ARKADAŞI	74
NİCELERİ ÜLKEMDE	76
NİÇİN BEKLETTİN?	78
O DA VEFASIZ	79
KOYUN KUZU	81
TOMURCUKLAR AÇMADI	82
TOPRAK ANA SESLENDİ	83
SİVRİSİNEĞİN KONSERİ	84
SÖĞÜT VE BÜLBÜL	85
ŞİŞELERDEN UTANDIM	86
ŞAHANE DEDİKLERİ	87
SÖZ AĞIZDAN ÇIKARMIŞ	88
SİYAH ELBİSE	90
SON DAMLA	91
YOSUN	92
YÖRÜK GÜZELİ YAYLADA	93
ZALİMNAME	94
YANAKLAR ÇİÇEK OLMUŞ	95
TOYLAR VE BOYLAR	96
POSTACILAR TANIŞIM	97
ÖYLE BİR BAŞLADI Kİ	98

OTOBÜSDEKİ KADIN	100
PİR OLSUN	101
PARA ÖNDE GELİYOR	103
PENCERENİN ÖNÜNDE	104
ONSEKİZ YAŞINDA	105
OKU ANNECİ (DAVETİYE)	106
NEMLİ GÖZLÜM	107
SAYGILAR MERDİVENİ	108
SERVİLER GÖLGE ETMİŞ	109
RÜZGÂRA SESENİŞ	110
SAHİFELERİM DOLU	111
BU AŞK EMANETTİR	112
KALDIRIMLAR	113
KARIŞMAYIN	114
HER GELENE İKRAM EDİLİR	116
HADİ CANIM SENDE	117
GİTMEK ÇAREDİR BANA	118
GEL DE GÖR BENİM ÜLKEME	119
CEVRİYE	121
DAMLALAR DERE OLMU	122
ASARLAR BENİ	123
DERTLER ARDI ARDINA	124
HEP ŞARKISIN SEN	125
HEMŞİRE HANIM	126
HER İKİ CİHAN	127
HAYAT ZORLAŞTI	128
HAYAT MARATONU	129
BİR CAN ÇIKTI	130
HANGİ CÜMLE?	131
HAYAL ÂLEMİ	132
ÖĞRETMENİM	133
ŞEHİTLER	134
AĞLAMAK NEYE YARAR	135
YOLGEÇEN HANI	136
YASLANSIN	137
YETERİNCE	138
DOĞANIN EMRİ	139
SONBAHARIN ZULMÜ	140
KÜSKÜNÜM	141
İYİ AKŞAMLAR	142

OSMAN AKKOÇ

Göhlisar İlçesinde 1944 yılında fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Akranlarının aksine kendisini gaz lambasının solgun ışığında okumaya verir. İlkokulu İlçede bitirir. Ama ortaokulu okumak için ilçeden ayrılması gerekmektedir. Zira İlçede ortaokul yoktur. Anne ve babasının çektiği ıstırapları gören Osman Akkoç, aynı şeyleri yaşamamak ister. O, okuyup büyük adam olma hayalindedir. Bu hayalini ancak ilde, yani Burdur'da gerçekleştirmesi gerekecektir. Her türlü olumsuzluklara rağmen ortaokulu okumak için Burdur'a gelir. Fakirlik burada da yakasını bırakmaz. Kiraladığı evin kirasını ödeyemez, ev sahibi şairimizin ayakkabılarını da elinden alarak, kendisini sokağa atar. Burdur nire... Göhlisar nire... 110 km.lik yolu arabalar o zaman tam iki saatte almaktadır. İlçesine döner. Bütün umutları sönmüştür. Büyük bir şevkle başladığı tahsil hayatı kısa sürede sonuçlanır. Fakat Osman Akkoç yılmaz, eline ne geçerse onu okur. Askere gidene kadar Göhlisar'dadır. Askerliğini yaptıktan sonra 1967 yılında orman muhafaza memurluğunda göreve başlar ve 26 yıllık bir başka macera başlar. 26 yıl içinde tam 30 yere sürgün edilir ormancı Osman. Ormancılık meşakkatli bir meslektir. Ormancılık cesaret ve dürüstlük isteyen bir meslektir. Ormancı Osman da dürüstlüğünün mükâfatını sürgünlerle öder. 1990'lı yıllarda bir de kendisine hastalıklar musallat olur. Tam 6 defa beyin ameliyatı geçirir. Çapa Tıp Fakültesi Hastanesinde 6 ay kalır. Ziyaretçisi yoktur. Hatta bayram gününe denk gelen bir günde kimsesi yoktur. Yanında yatan diğer hastaların ziyaretçileri onun duygulanarak kâğıt ve kaleme sarılmasına sebep olur. Hemşireden kâğıt ve kalem isteyerek duygularını kâğıda döker. Ameliyat sonrası ormancı Osman'ın biyolojik dili biraz ağırlaşmıştır ama gönül dili açılmıştır.

Hastaneye ameliyat için girer, şair olarak çıkar. Bundan sonra şiir yazmaya başlar. Yazar yazar... Binlerce mısralardan oluşan bir külliyat ortaya çıkar. 15 binin üzerinde şiir yazar. Hatta onu bazıları edebiyatımızdaki ünlü Ahmet Mithat Efendiye benzetirler. Tanıştığı meşhurlara akrostiş şiirler yazmaya başlar. Bunun yanında Teke Yöresinin tanınmış türkülerinin de hikâyelerini araştırmaya başlar. Birçok türkü hikâyesi derler. Burdur ve Gölhisar kültürü üzerine yaşadıklarını ve duyduklarını not eder. Araştırmalarını bu konu üzerine yoğunlaştırır.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nden öğretim görevlisi rahmetli Ferit Öztürk'ün dikkatini çeker. Ferit Hoca ona “Çağdaş Halk Şairi” sıfatını verir. Burdur'da şairimizi tanıtan bir konferans verir, şiirlerinden örnekler sunar.

Bugün Gölhisar'da emeklilik günlerinin tadını çıkaran ve yine yazmaya devam eden şairimiz, aynı zamanda ilçede bir gazetede de yazılar yazmaktadır.

Seyit ERDOĞAN
İl Kültür ve Turizm Müdürü

Kâğıdı bitse, kalem bitmez,
Kazar durur Osman Akkoç,
Kendi dursa gönlü durmaz,
Gezer durur Osman Akkoç,

Uzansa tutulur eli,
Bent tutar mı aşkın seli,
Alçak gönlü, tatlı dili,
Eser durur, Osman Akkoç,

OZAN TÜRKER, yazısında,
Koyun meler kuzusunda,
Hakikatin deryasında,
Yüzer durur Osman Akkoç.

BURDUR'UM BENİM

Burdur' umu anlatmakla açayım sözümü,
Aklıma gelir durur, salkım salkım üzümü,
Su deposuna çıkar doyururum gözümü,
Şirin, güzel, sevimli Burdur'um benim.

İlçeleri; Gölhisar, Bucak, Tefenni
Her zaman görmek isterim, mest eder beni.
Karamanlı, Kemer ilçe olmuştur yeni,
Nerelere gitmek istersem, durdurun beni.

Şirin ilçelerdir, Yeşilova, Ağlasun'u
Dünyada ün yapmıştır o Düvelek kavunu,
Nice kişiler gelir gezer o İnsuyu'nu,
Kaybolursam hep, buralardan sordurun beni.

Bir başkadır her zaman, Altınyayla'n, Çavdır'ın
Toroslara bakmaya, başınızı kaldırın,
Çeltikçi ilçesinden kavun karpuz aldırın,
Burdur'umda öleyim, oradan kaldırın beni,

Afyon, Antalya, Muğla ve Denizli merkezi,
Nice gazeteleri, okutuyor herkesi,
Folklorunda oyunlar, Aziziye'nin sesi,
Başka yerde ölürsem, Burdur'a koydurun beni,

Sanayi de işlenir bakırların en hası,
Gurur ve şerefimiz, o şeker fabrikası,
Plajında dinlenir insanların kafası,
Daha nice özellik varsa saydırın beni,

Osman AKKOÇ, ozanı ölene dek seversin,
Anmadığın gün olmaz, hep ağzında geversin,
Burdur'dan ayrılırsan, dizlerini döversin,
Daha nice şiirler, destanlar yazdırın beni.

BURDUR VE İLÇELERİ

O ceviz ezmesiyle, rengârenk gülünle,
O şeker fabrikanla, o masmavi gölünle,
Şen şakrak insanınla, baldan tatlı dilinle,
Mısralara sığmazsın, anlatsam BURDUR seni,

Yemyeşil bahçelerle, tarihi eserlerle,
Torosların dibinde, cennet gibi yerinle,
Ben anamdan doğalı, gurur duydum seninle,
Şiirlere sığmazsın, yazsam AĞLASUN seni.

Şu âlemde ün yapmış, türkü olmuş adınla,
Kekikli yaylalarda, mis gibi kebabınla,
Nice aşklar yaşanmış, erkek ile kadınla,
Yaza yaza bitmezsin, anlatsam, ALTINYAYLA.

Ün yapmış sanayine, selamlar kucak kucak,
Her dalda bir çiçeksın, her dalda bir tomurcak,
Kıvılcımlar saçıyor güneş olan bu ocak,
Kitaplarda yazsam da, bitmezsin sen ey BUCAK.

Ali Bey, Feridun Bey gibi efsanen vardır,
Ovaların yeşildir, dağlarında kar vardır,
Tüm yolların kavşağı, iller ilçeler vardır,
Dolaşsam da bitmezsin, İrem bahçesi ÇAVDIR

Ne güzelde durursun, kurulmuşsun yenice,
İçime bir aşk girer, senin ismin geçince,
Selam yollarım her gün, nice yiğit ve gence,
Nice şeyler revadır, dahası ÇELTİKCI'm sana,

Barajınla gölünle, dağınla havadarsın,
Nerelere gitsem de, hep içimde sen varsın,
Sen benim insanıma, beşikten mezarısın,
Övgüler dolar taşar sana, ey GÖLHİSAR'ım

Alın teri dökersin, oğlun ile kızınla,
Ilık geçen kışınla, serin olan yazınla,
Ormanınla, dağınla, koyun ile kuzunla,
Anıllaştın içimde, sen benim KARAMANLI'm,

Torosların başında yeşile gel edersin,
Tarlada ürününü, rengârenk gül edersin,
Her an anar dururum, sen beni del edersin,
Ozanların diyarı, küçücük KEMER' im benim.

Yörenin tarihisin, asırlar eskitmemiş,
Parkınla, çınarınla, tüm güzellik yetmemiş,
Kültürlü insanların, çoğalmışta, bitmemiş,
Barutlu suyun yeter, anlatmaya TEFENNİ'm.

Her zaman uğrarım da, bakarım doya doya,
Tabiattan gelmiştir, cennettendir bu boya,
Nadir yerlerdensindir, ülkemde YEŞİLOVA,
Sen içime sığmazsın, sığmazsın YEŞİLOVA.

Şair Osman AKKOÇ' um, kökünden buralısın
Gidip gezemiyorsun, kalbinden yaralısın,
Burdur ve ilçeleri, hemşerim oralısın,
Ege'nin, Akdeniz'in incisisin BURDUR'um.

BURDUR'UN DÜĞÜNLERİ

İki gönül bir olur, oğlana kız isterler,
Allah'ımızın emri, Peygamber kavli derler,
Eğer kız verilirse, çay ve kahve içerler,
Evliliğe bir adım, o gün atılmış olur.

Merasim düzenlenir, akrabalar katılır,
Yüzük ve altınlarla, kıza nişan takılır,
Lokumlu ve fıstıklı birer sofraya atılır,
Bu bir ilan sayılır, o kız satılmış olur.

Oğlan ve kız arası, fazlalaşır bu sevi,
Biri kız evidir, birisi oğlan evi,
Düğün hazırlıkları, devam eder epeyi,
Evlilik kurumuna, onlar katılmış olur.

Düğün sahiplerine, köylü yapar imece,
Dağdan odun çekilir, çalışır gündüz gece,
Fazla zaman geçmeden, düğün başlar netice,
Bazı dertler tasalar, baştan atılmış olur.

Düğünler üç gün sürer, ilki unu, odunu,
Kız evi teke ister, bu çok önemli konu,
Un ve odun götürür, oğlan evi kamyonu,
Kız evi tarafından bunlar bakılmış olur.

Aşçılar ve yemekler, ilk günde hazırlanır,
Yapılacak tüm işler, topluca hazırlanır,
Ya cumadır ya salı, davullanır sazlanır,
Maşalalar kurulur, ateş yakılmış olur.

En önemli olanı, düğünün ikinci günü,
Okucular gelmiştir, dolmuştur evin önü,
İkinci gün belirler, o düğünün ününü,
Kızın eli ayağı, kına yakılmış olur.

Düğünün tek yemeği, keşkek o günde kaynar
Davul ve zurna ile delikanlılar oynar,
Kız evine gidilir, kız evi çok şeyler umar,
İkinci namazında, gelenler kalkmış olur.

İkinci gün akşamı yarenlikler yapılır,
Kadınlar zeybek olur, tabancalar atılır,
O gün akşam gelenler, güle güle katılır,
Kına gecesini de, kız evi yapmış olur.

Üçüncü günde damat orta yere dikilir,
Hısım ve akrabalar, hep oraya dökülür,
İmam başlar duaya, halk kenara çekilir,
O gün gelin almaya, ikinci gidilmiş olur.

Kız evinde oynanır, birkaç saat kalınır,
Gelini duvağıyla, kız evinden alınır,
Burdur'un caddesinde arabalar dolanır,
Oğlan evi kız evi, düğünü bitirmiş olur.

Yatsı namazı kılar, damat dünya evine girer
Hem gelin hem de damat muratlarına erer,
Çekilen zahmetlerin, yorgunluğuna değer,
Bekârlığı yollamış, evliliğe getirmiş olur.

Dördüncü gün sabahı, kanlı çapıt asılır,
Gelin, kız çıktım diye akşama dek kasılır,
Duvağı açılan gelin, hiç konuşmaz kısılr,
Kız ile damat beyler, işi bitirmiş olur.

Osman AKKOÇ anlattı, daha devamı vardı,
Dördüncü, beşinci gün, kız eviyle kızardı.
Annesi ve babası, başında çöp kırardı,
Böylece ömür boyu, evliliğe götürmüş olur.

BURDUR'UN YEMEKLERİ

Çok sevdiğim ya pilav ya da imambayıldı,
Antalya'nın piyazı, hep yemekten sayıldı.
Hoşaf, Tandır Kebabı, tüm âleme yayıldı.
Kuru fasulye pilav, gelir konur önüme.

Yanında salatayla, yenir o Burdur Şiş'i
Tavada kızartılır, mis olur kokar Bişi,
Kaymaklı baklavaya hasret bilmem kaç kişi,
Tarhana Çorbasını içen, başlar gününe.

Aşure ve Keşkeği, düğün bayram yaparlar,
Tiritme'nin içine, fındık fıstık katarlar,
Soğuk kış günlerinde, Arabaşı ararlar,
Hepsini çok severim, Allah'ıma dinime.

Lahana ya da biber dolmasını severim,
Marulu sirke ile Garıgavuşu överim
Yoğurdu yemek için kaymağını bölerim,
Semizotu yerim de, kuvvet gelir çeneme.

Çay ile iyi gider, lor ve kaşar peyniri,
Balığın severim, soyulur diri diri,
Pekmezini hep yerim, doğduğum günden beri,
Lüzum var mı söylemek, Boranının ününe.

Yumurta ve zeytinle, etli nohut çok yenir,
Muhallebi, kadayıf, her öğünde tok yenir
Yemeklerin yanında, turşu ile kak yenir
Bir günde bitiririm, turpun, şalgamın binine

Patates haşlaması, patates kızartması,
Sarımsaklı yoğurdun üzerine batması,
Yarım ekmek içine, mis köfteni katması,
O güzel pelten, tatlı eder dilime.

Bamyan ile pırasan, fasulyenin tazesı,
Kazıyak haşlayıp, yer İbecik, Pırnaz yöresi,
Sıralanır gözümde gubar dolma dizisi,
Tahin helvan ünlüdür, tatlıların yerine.

Osman AKKOÇ bitmedi, yazdıkların çok azdır,
Eti yenecek kuşlar, tavuk, hindi ve kazdır.
Revaninin bitiverir, tilki gibi kurnazdır,
Hepsini severim, ayırt etmem birine.

BURDUR'DA YALNIZIM

Yine düdük çaldı, gidiyor tiren,
Hep o oldu bana, hasreti veren,
Acıdı da gitti halimi gören,
Bir kez gidiyor da, bin kez gelmiyor.

Nemli gözler ile mendil sallıyor,
Hem ağlıyor, hem de buse yolluyor,
Acılarla dertlerle akşam oluyor,
Bir kez biliyor da bin kez bilmiyor.

Burdur denen yerde yine yalnızım,
Yalvardım yakardım geçmedi nazım,
Sıcak bir gününde gönderdim yazın,
Bir kez yaşamıyor, bin kez ölüyor.

Mektup gönderilir cevap alınmaz,
Adresi bilinmez haber salınmaz,
Artık bu Burdur'da onsuz kalınmaz,
Bir hasret veriyor, bin yıl sürüyor.

Bu son uğurlama bu son gelişim,
Bu son ağlayışım bu son gülüşüm,
Bu son yaşayışım, bu son ölüşüm.
Bir durup ayağım, bin kez yürüyor.

Bu son uğurlayış, gidiyor artık,
Sigaram ekmektir, dumanı katık,
Gözlerim yaşlıdır, kaşlarım çatık,
Bir kez dumanlansa bin kez bürüyor.

OSMAN Burdur'dasın, yine gardasın
Uğurladın gitti, gönlü dardasın,
Yine içiyorsun, sen o bardasın,
Bin kez lanetliyor, bir kez diliyor.

CENNETTEKİ GÖLHİSAR

Eser eser kesilir ovamızın rüzgârı,
Giyinir kuşanır da, ot ayıklar kızları,
Her mevsim serin geçer, Gölhisar'ın yazları,
Bahar başka başkadır, kışı başka başkadır.

Türküleri yanıktır, dinleniyor curası,
Allah'ın bahşettiği, bir cennettir burası,
Etrafında görünür, Torosların sırası.
Dağı başka başkadır, suyu başka başkadır.

Suyu da havası da yaylası da güzeldir.
Dünya oldu olalı, bu güzellik ezeldir.
İkinci ürün mısır, sonbaharda gazeldir,
Otu başka başkadır, kuşu başka başkadır.

Bir gündüzün sıcağı, serinliği akşamın,
Gel gör ki Gölhisar'a, kalmaz kederin gamın,
Konuşkan insanıyla, hemen ısınır kanın,
Doğa başka başkadır, renkler başka başkadır.

Bir geçmişî tarihi, kültürü Gölhisar'dadır,
Baharındaki yağmur, kış günleri kardadır.
Ne aranırsa dünyada, biliniz ki buradadır.
Dere başka başkadır, ırmak başka başkadır.

Barajında, gölünde kuşlar balıklar oynar,
Düğünlerinde keşkek, evlerde bulgur kaynar,
Gelip geçen turistler, burayı cennet sanır,
Akşam başka başkadır, sabah başka başkadır.

Osman AKKOÇ buralı, şairdir yörenin,
Hep halleri memnundur, Gölhisar'a gelenin,
Bir melodi fısıldar, akan suyu derenin,
Türküsü başka başka, sazı başka başkadır.

GÖLHİSAR'IN KÖYLERİ

Yeşilin en güzeli, ormanlar bu yörede,
Üç yıl memurluk yaptım, güzel Yeşildere'de
O hatırnaz insanlar, pehlivanlar nerede,
Can dostum, Ömer Erdoğan'a selam,

O güzelim İbecik, ormanlarla çevrili,
Bu köyü ve köylüyü, tanımayanlar deli,
Hayalimden gitmiyor, oralardan gelesi,
O Şakir Pehlivan'a kucak dolusu selam

Asmalı yeşil duvak, barajımızın süsü,
Hep dinlenip duruyor, türkülerin öyküsü,
İnsanı hüznü verir, gugukların ötüşü,
Ozan Osman Ali'ye, kucak dolusu selam.

Bir yanında Toroslar, Evciler çaya yakın,
Ormanlarla evlenmiş, ahenge, neşeye bakın,
Bir kez gidin bu köye, üzüntüyü bırakın,
Köylüye, Kayacanlar'a, kucak dolusu selam.

Gidilecek bir yer var, hem baharın hem yazın,
Doyum olmaz havası, yaylaları Pınmaz'ın,
Çok özledim duyulmaz, bağırısam da avazım,
Köylülerin hepsine, kucak dolusu selam.

Kargalı bir başkadır, sazıyla ozanıyla,
Yaz kış durmaz çalışır, kızıyla kızanıyla,
Misafirperverdir hep, canıyla cananıyla,
Halkına, ozanına kucak dolusu selam.

Ovasıyla meşhurdur, şirindir Karapınar,
Yüksekten bakılınca, kişiler yıldız sanır,
Avcılar vursun diye, gölüne kuşlar konar,
Köylülere, Doğanlar'a, kucak dolusu selam.

Yöremizin süsüdür, gölüyle Hisarardı,
Köyümüzü tanıtan, Mehmet Gültekin vardı.
Yıllar var ki bu köye, tüm insanlar anardı,
Köylüye muhtarına, kucak dolusu selam.

Uylupınar yüksekten yöreye selam verir,
Torosların bulutu yağmur olur, yükselir,
Balık canı isteyen, Uylupınar'a gelir,
Köylüye ve muhtara, kucak dolusu selam.

Kireç olur işlenir, Yamadı'nın taşları,
Yaz kış demez ötüşür, göle gelen kuşları,
Ne kadar lezzetlidir, ekmeği ve aşları,
Köylüye ve muhtara, kucak dolusu selam.

Sorkun Köyü, İshak'á, Dalaman Çayı'na sınır,
Nice eşraflarından, ülkenin hepsi tanır,
Kayacık gıpta eder, hep Sorkun'dan kıskanır,
Köylüye muhtarına, kucak dolusu selam.

Çamköy zengin köyümüz, yöremizin ambarı,
Soğan festivalinden, dünya tanır onları,
Dost arar yaren arar, canları cananları,
Çalışkan köylüsüne kucak dolusu selam.

Yusufça havucuyla, şu âlemde ün yapmış,
Domates, biberiyle, hep kendini aratmış,
Osman AKKOÇ köylere, birer şiir yaratmış,
Belediye reisine, kucak dolusu selam.

ALTINYAYLA'M, DİRMİL'İM

Yaz günlerin ılıman, kış günlerin serindir,
Dağların yemyeşildir, vadilerin derindir,
Değişmem hiçbir yere, cennetteki yerimdir,
Nerelerde olursam, hep anarım Dirmil'im.

Ormanlarla çevrili, Dirmil'imın kenarı,
Kebapların ünlüdür, hele o Gül Pınarı,
Torosların başında erimez durur karı,
Bir gün aklımdan çıkmaz, hep anarım Dirmil'im.

Köylerinin tamamı, dibinde kurulu dağın,
Hele o Kızılyakan, hele o Asmabağ'ın,
Ne kadar lezzetlidir, peynirin, sütün, yağın,
Aşkından ateş oldum, hep yanarım Dirmil'im.

Folklorun çok ünlüdür, hele o şiven, dilin,
O Çatağın, Çörtenin, o Maçtan, o Kuşdilin,
Yörede birincidir, kirecin, halın, kilim,
Seni doğdum doğalı, hep tanırım Dirmil'im.

O güzel bağlarının, öter türlü kuşları,
Kireç olur işlenir dağlardaki taşları,
Mahalli giyimiyle, poçalanır başları
O güzelim parkında, çıkarım ben Dirmil'im.

Dört cami, bir ilkokul, bir ortaokul, bir lise,
Kadir Turan ve Emin, gurur veriyor bize,
Şu koskoca âlemde, sevmeyenler var ise,
Ömür boyu kızarım, hep kınarım Dirmil'im.

Akdeniz'e Ege'ye, dağlarınla sınırınsın,
Çalışkan insanınla, şu âlemi tanırınsın,
Yöredeki illerde, sen hep kıskanılırsın,
Üstünde turna olur, konarım ben Dirmil'im.

Severim Arkıtcanı, hele o çam suyunu,
Teke zortlamasını, hele zeybek oyunu,
Dirmilcik Akpınar'da, sedirlerin boyunu,
Tüm medyaya gönderir, sunarım ben Dirmil'im.

Muğla'nın, Denizli'nin, Burdur'un merkezisin,
Sipsinle ve curanla, folklorumuzun sesisin,
Yörenin turizminde, ülkemin gözdesisin,
Güzel derelerinde, yunarım ben Dirmil'im.

Osman AKKOÇ yazsa da, anlatmayla bitmez ki,
Senden ayrı kalsam da, hayalimden gitmez ki,
Doğanın güzelliği sende olsa yetmez ki,
Senin için bir dernek kurarım ben Dirmil'im.

TEKE YÖRESİ

Korkuteli ilçesi, Dede Korkut ülkesi,
Altınyayla'dan gelir, sipsilerin tiz sesi,
Burdur'umun kavunu, mest ediyor herkesi,
Fethiye Ölü Deniz, Marmaris'e uzanır.

Denizlinin horozu, Isparta'nın halısı,
Kumluca'nın sebzesi, Antalya'nın yalısı,
Göhlisar ilçesinin, Ege'dedir yarısı,
Bucak sanayisinin, ustaları kazanır.

Yeşilova'nın gölü, Çavdır'ımın hanları,
Yaz kış çalışır durur, Kemer'in insanları,
Karamanlı seyreder, karşıdan hep bunları,
Eşeler yaylasında, esen yeller hızlanır.

Ağlasun'un tarihi, Çameli'nin kirazı,
Tefenni'ye karışır, Acıpayam'ın birazı,
Yörelerin doyulmaz, curasıyla o sazı,
Afyon'a uzanırsan, yollar biraz uzanır.

Çeltikçi'nin üzümü, Kozluca'nın Hafız'ı,
Yöre türküleriyle, hep oynar oğlu kızı,
Kışları soğuk geçer, serin olur her yazı,
Bir ekenler burada, karşılığı yüz alır.

Aşk ve sevgi burada, insanlıkta burada,
Ülkemin insanları, gelir görür arada,
Buralarda gezenler, ermiş olur murada,
Nereye gitmiş isem, buralardan söz olur.

Geleneksel giyinir, bu yörenin kızanı,
Saymakla bitiremem, çoktur âşık, ozanı,
Osman AKKOÇ yörenin, araştırıp yazanı,
Tüm âleme anlatır, oralardan söz alır.

YİNE BURDUR – GÖLHİSAR

Yine Burdur Gölhisar,
Aklımdadır nazlı yar,
Yollar yine yağmur kar,
Hayalin yeter bana.

Yine Burdur Gölhisar,
Yandı içimdeki nar,
Daha nice şeyler var,
Hayalin yeter bana.

Yine Burdur Gölhisar,
Ciğerim hep kan kusar,
Aşkına oldum mazhar,
Hayalin yeter bana

Yine Burdur Gölhisar,
Bedenim beni boşar,
Ayağım sana koşar,
Hayalin yeter bana.

Yine Burdur Gölhisar,
Başka verilmez karar,
Görmesem bana zarar,
Hayalin yeter bana

Yine Burdur Gölhisar.
Benim kalem hep yazar,
Gitmezsem sinir bozar,
Hayalin yeter bana.

Osman AKKOÇ Burdur'da,
Üç beş günlük bir turda,
Gölhisar'da, Burdur'da,
Hayalin yeter bana.

TEFENNİ'NİN ECESİ

Kalın olur Ece Köyün meşesi
Zehir oldu Ak Derenin köşesi,
Kurban etti bir şarabın şişesi,
Hastaneden ölün geldi Eminem.

Bir zamanlar, mantar yedin ölmedin,
Düğün donga ettim yine gülmedin,
Sırlarımı hiç kimseye vermedin,
Mezarlığa gelin geldin Eminem.

Hacıoğlu'na gittim dua okuttum,
Hastanede doktorlara bakıttım,
İki hafta gözyaşımı akıttım,
Tabutuna gülün geldi Eminem.

MANASTIR' da, odunların kaldı mı?
Ak derede ölüm seni buldu mu?
Bir cumada ecellerin doldu mu?
Senin değil benim geldi Eminem.

BURNUMDA T T YORSUN

Burnumda t t yorsun, gelirsin burcu burcu,
Kargalı'dan başlarsın, Uylupınar'da ucu,
Sende kılsam namazı, sende tutsam orucu,
Dünyalara değişmem, değişmem Hisarardı.

Heybeli, Koctarla,  ukur ayır, Yağpınar,
Gözüm gönlüm açılır, istediğim her şey var,
Senin gibi görmedim gezdim de diyar diyar,
Seni anmadan geçmem, geçmem Hisarardı.

Kızpınar, K ypınar, ya da Değirmentaşın,
Sen anlattım durdur, olsa da altmış dört yaşım,
Yaz günlerin ılıktır, serindir karakışın,
Sana selam vermeden geçmem Hisarardı.

Onbaşılar,   emekler, S raller ve Kayalar,
Derelerin yeşildir, buz gibi sular akar,
Ayın bir başka doğar, güneş tepeden bakar,
Senin suyundan başka i emem Hisarardı.

Sen doğasın, tarihsin, cennet gibi güzelsin,
Asırlar eskitememiş, sen ondan da güzelsin,
 ıkaramam içimden, hayalimde y zersin,
Yanında konaklarım, hiç g  mem Hisarardı.

Bitmez tükenme senin sanatk rın, ozanın,
Ek bir kişilerle okuyup da yazanın,
Gölündeki balığın o lezzetli sazanın,
Kıyıp da, toprağını basamam Hisarardı.

şair Osman AKKOÇ'um hasretinle yanıyor,
Dilinden d şm yorsun, her dakika anıyor,
Senin güzelliğinden şiiriyle banıyor,
Sen olmazsan yaşamam, yaşamam Hisarardı.

GÖLHİSAR'IN DAĞLARI

Torosların bir ucu, Koçaş dağında biter,
Aladağ'dan gelen yol, Çavdır'a doğru gider,
Koçyaran, Cinlitaş, İbecik'e gel eder,
Horzum çayı nazlanır, kıvrım bükülür

Kocayayla, Damlamca, Kurucaova, Akceniş,
Yeşildere dağları, Karamcadan da geniş,
Dirmilcik darılmış da, türkü yakarım demiş,
Sarıçayır coşar da, Dalaman' a dökülür.

Poyrazkan, Taşyaran tepelerin zirvesi,
Hep dağlarla süslüdür, güzel Teke yöresi,
Yapraklı barajına yoldaş Çakmak tepesi,
Bulutlardan yağmurlar, her gün sökülür gider.

Dedebelen,Çamköy'e,Yusufça'ya gelindir,
İbeciğin Havutlu, karşılardan bellidir,
Ömeroğlu tepesi, rüzgâr eser delidir,
Yaylalara kar yağar, sular ekilir gider.

Eren dağı bulutlu, Çakmak'a ılık çalar,
Dedetepe yalnızdır, yanına yaren arar,
Sazak, Kaypak Tepesi, Köklük Tepe renk salar,
Denizli pınarından, tepeler dikilir gider.

Yeşildere, Karadiş, İbecik Kapıkaya,
Kasabelen kalkmışta, devamlı bakar aya,
Akyaka tepesinin, suları akar çaya
Evciler, Asmalı'ya, sular silkilir gider.

Kargalı, Hisarardı, Arpa Deresi tepe,
Koçaş Dağı kulağı, Kuşdili altın küpe,
Kış ayı erken gelir, kar yağar sere serpe,
Efsaneler diyarı, sözler edilir gider.

Yamadı, Karapınar, Sorkuntepe ovası,
Gölhisar gölü akar, Çamköy onun kovası,
Böğrüdelik, Kocayayla, diklenir hep kafası,
Koyunlar meleşir de, tekeler güdülür gider.

Deliyaraz aynadır, yaylaya bakar durur,
Kedi kayası ise canını sıkar durur,
Macar pınarı suskun, kafayı takar durur
Küçük küçük dereler, çay olur sekilir gider.

Osman AKKOÇ özlersin, oralar senin yerin,
Kışların ılımandır, baharın yazın serin,
Diğer yerler sizinse, bunları bana verin,
Gölhisar'ın dağları, isim verilir gider.

BİR BAŞKADIR ÇAVDIR'IM

Karaköy, Yazır, Söğüt, Anbarcık, Bayır, İshak,
Bağına, bahçesine, ünlü pazarına bak.
Gören gıpta ediyor, ne güzel yaratmış Hak,
Yaylaların başına kurulmuşsun Çavdır'ım.

Büyükalın, Kızıllar, Kayacık, Bölmepınar,
Bir kez gelip görenler, Çavdır'ı cennet sanır,
Aklından çıkaramaz, över her yerde anar,
Tarih eskitememiş, yorulmuşsun Çavdır'ım.

Ege'ye sınır olmuş, Kozağaç, Küçükalan,
Görünür dört camide binlerce namaz kılan,
Allah'ına şükreder her bir Çavdırılı olan,
Ülkemin her yerinde sorulmuşsun Çavdır'ım.

Denizli, Fethiye, Burdur, Antalya yolu,
Arazisi verimli; anason, pancar dolu,
Koca bir tarih yazmış, burada insanoğlu
Boz bulanık akmış da durulmuşsun Çavdır'ım.

On bir ilkokulunla, iki ortaokulun var,
Sevecen ve neşeli misafirperver kulun var,
Dört tane barajınla, mert kızın mert oğlun var,
Âşık ve ozanlara yar olmuşsun Çavdır'ım.

İki ilköğretim, üç tanede lisesi,
O güzel folkloruyla, mahalli elbisesi,
Her zaman karlı durur, dağlarının tepesi,
Tarihin her devrinde var olmuşsun Çavdır'ım.

Oteline, hanına insanlar türkü yakmış
Kişiler şehit olmuş, senin aşkınla yatmış,
Parkına oturanlar derdi tasayı atmış,
Yazı serin, kışları kar olmuşsun Çavdır'ım.

Hakkında kitap yazsam, yaza yaza bitmezsin,
Gece gündüz anarım, aklımdan hiç gitmezsin,
Kötü diyenler varsa, bilirim affetmezsin,
Ulema kişilerle, konuşmuşsun Çavdır'ım.

Meleşir yaylasında keçisi, koyunları,
Bakmaya doyum olmaz, mahalli oyunları,
Gelmiş de beğenmişler o Hamit oğulları,
Yeşille gelin olmuş, sarılmışsın Çavdır'ım.

Tefenni ve Gölhisar, Korkuteli, Fethiye,
Ortasına koymuşlar edilmişsin hediye,
Türkülerin bestesi, o ünlü Feridun Beye,
Destanla öykülerle barınmışsın Çavdır'ım.

Osman AKKOÇ şairin, hakkında çok şey yazar,
Sana hasret her zaman böğründe özlem tozar,
Gün geçmez ki anarım ölürüm azar azar,
Yörede bir teksin sen aranırsın Çavdır'ım.

ACILAR HAPİSHANESİ

Bir eş bulup kendime, fikirle sulamadım,
Yalnız kaldım âlemde, arkadaş bulamadım,
Şöyle dinime layık, bir namaz kılamadım,
Kılmasam kınadılar, kılsam da kınadılar.

Kimse yanına alıp reva görmedi beni,
Uyurgezer dediler, ayık görmedi beni,
Aşkımı deniz ettim, kayık vermedi beni,
Kalmasam kınadılar, kalsam da kınadılar.

Tersine döndürdüler, ters gitti hep işlerim,
Hep asabım bozuldu, ısık durdu dişlerim,
Elli yaşına bastım, ne yaparda nişlerim,
Sormasam kınadılar, sorsam da kınadılar,

Ömür boyu şer şeyi, bakmadı hiç gözlerim,
Gerçekleri anlattım, alay oldu sözlerim,
Dostlarımı kaybettim, hep onları özlerim,
Bulmasam kınadılar, bulsam da kınadılar.

Düştüğüm zamanlarda, tüm namertler, mert oldu,
Muhtaç olup varınca, hep dostlarım sert oldu,
Dostların bu halleri, hep içimle dert oldu,
Yılmasam kınadılar, yılsam da kınadılar.

Bir derdi olmayana, çektiğim çile kolay,
Altmış yıldır çekerim, bu zaman dile kolay,
Bülbül ahu zar eder, bahçede güle kolay,
Bilmesem kınadılar, bilsem de kınadılar.

Bir hata yaptığımda, af diledim kişiden,
O güzel sözlerimi, olmadı hiç işiten,
Düştüğüm zamanlarda, görmedim hiç yetişen,
Kalmasam kınadılar kalsam da kınadılar.

Fikir attım ortaya, herkes âlim kesildi.
Konuşmadım kimseyle dostlar zalim kesildi,
Geceleri çaldılar, birçok malım kesildi.
Çarpıp kırdım kınandım, kırmadım kınadılar.

Osman AKKOÇ anlatır, hep kendinden bahseder,
Sanki aynayla bakar, hep kendine akseder,
Acıları dertleri sinesine hapseder,
Ölmesem kınadılar, ölsem de kınadılar.

ADRESİ YOK MEKTUBUN

Adresi yok mektubun, senden geldiği belli,
Kim bilir kaç yerine, değmiştir güzel eli,
Öyle şeyler yazmışsın, sen bir delisin deli,
Kötülemiş durmuşsun, iyi yanım yok mudur?

Çok acele yazmışsın, yazıların okunmaz,
Ne kadar kötü bilsen, onuruma dokunmaz,
Dünyada tek gül olsan, o sinene sokulmaz,
Canımı sıktın demiş, benim canım yokçudur,

Korkumdan yazdım demiş, gecenin yarısında,
Kötü sözler eklemiş, satırlar arasında,
Böyle korkumu olur ağanın karısında,
Adını kirletmişsin, benim sanım yokçudur.

Demek ki korkmuyorsun, bu mektubu yazmışsın,
Gönderdiğim habere ne kadar da kızmışsın,
Bu mektupla kabrini elin ile kazmışsın,
Sende çok anı varsa, benim anım yokçudur,

Bırak artık yakamı, uğraşma benim ile
İnan seni terk ettim, söylerim yemin ile
Son mektubu vermiştim, sana ben elim ile
Parayı heves ettin, benim malım yokçudur.

Sakın ola bir daha, bana mektup gönderme,
Yollarda görsen bile, bir selam dahi verme,
Karşılaşırsak eğer, yüzünü çevir görme,
Zan altında bıraktın, benim kanı'm yokçudur

Benim yaşım altmış üç, senin yaşın da elli,
Pişman oldun sonradan, son mektubundan belli,
O kalbin çok vicdansız, kafası zihni yelli,
Sen her şeyi söyledin, benden yorum yokçudur.

Elli yıl beklettin de, hep yollara baktırdın,
Bu aşkın ateşini, çıra verip yaktırdın,
Nefret ettirdin beni, yaka çektim bıktırdın,
Senin gönlün kırılmış, benim yaram yok mudur?

OSMAN mektup göndermez, sen de selam gönderme,
Dertler içinde kalıp, sonra meram gönderme,
Aşka sevgiye ait, bir tek kelam gönderme,
Senin kocan var ise, benim hanım yokçudur.

AKIL BENDE NE GEZER

Bir tüccarım dert yüklüdür kervanım,
Alırım da satmasını bilemem,
Bir dervişim, eski hırkam yorganım,
Ben deliyim, akıl bende ne gezer.

Zengin olsam uçak ile gezerdim,
Nispet eder belki seni üzerdim,
O zaman da kırılırdın kızardım,
Ben deliyim akıl bende ne gezer,

.....

Senin gibi, bir garibin biriyim,
Kâh ölüyüm bazen biraz diriyim,
Çıldırılmışım delilerin piriyim,
Ben deliyim, akıl bende ne gezer,

Vekil tuttum övünürken onunla,
Sattı beni kala kaldım donumla,
Ben asıldım, böyle oldum sonunda,
Ben deliyim, bende akıl ne gezer.

Donkişot'um değirmenle savaştan,
Köroğlu'yum, Bolu Beyle savaştan,
Azrail ile pazarlığa girişen,
Ben deliyim, bende akıl ne gezer.

Gülüyorum derdim özde saklıdır,
Düzen buysa ezilenler haklıdır.
Her delinin, tepkileri farklıdır,
Ben deliyim, bende akıl ne gezer.

Osman AKKOÇ, adaleti arayan,
Varsa onu bilip, gören, tanıyan.
Dindirsin bu yaraları kanayan.
Ben deliyim, bende akıl ne gezer.

ANNE

Ömrümün her gününü, senin için adadım,
Seninle geldi neşem, seninle ağız tadım,
Dilimde şahadettir, ilahidir o adın,
Ne kadar büyüsem de, kucağına al anne.

Sensiz dünya zindandır, seninle cennet bana,
Şu ihtiyar halimle, bir çocuk zannet bana,
Ne olur ninni söyle, sesini dinlet bana,
Yanımdan hiç ayrılma, ölene dek kal anne.

Neler neler etsem de hakkını ödeyemem,
Bağırıp çağırırsan da, sana bir şey diyemem,
Ne su içirim sensiz, ne bir yemek yiyemem,
Yüzün cennettir senin, her sözün baldır anne.

Gece gündüz demedin, beşiğimi salladın,
Önlük yaka giydirdin, okuluma yolladın,
İlahi bir sevgiyle, yatağımı salladın,
Hakkını ödeyemem, bende hakkın var anne.

Aile bir binadır, anne onun direği,
Beni bir gün görmese, kalkar durur yüreği,
Neler geldi başıma, sende buldum çareyi,
Sevgiler içinde bir tek sensin bana yar anne.

Kalbimin içindesin seni atamam anne,
Nerelere gittiysem sensiz yatamam anne,
Sen öğrettin her şeyi, bir iş tutamam anne,
Kucağına albeni, kollarınla sar anne.

Osman AKKOÇ öksüzdür, sensiz dertleri bitmez,
Bu evde ateş yanar, bir türlü duman tütmez,
Altmış yıllık yârımdır, annem gözümden gitmez,
Sensiz koca dünyada, her yer bana dar anne.

AŞK KUYUSU

Sürmelidir kaşı gözü sürmeli,
Deli gönlüm seni her gün görmeli,
Gerdandaki düğmelerin çözmeli,
Otlamalı akşam sabah orada.

Keklik olmuş ayakların sekili,
Şu gönlümde aşk anıtın dikili,
Cenabı Allah, bu davanın vekili,
Kutlamalı bu sevinci orada.

Saçı zülfü birbirine karışmış,
Suskun dilin, gönüllerle barışmış,
Koç yiğitler senin için yarışmış,
Tutmamalı seni her gün orada.

Yola çıkar dönüp dönüp bakarsın,
Akşam olur lambaları yakarsın,
Arada bir pencereye çıkarsın,
Bakmamalı seni her gün oradan.

Dilin bülbül, sevgin ateş korudur,
Göz bebeğin, bilinmeyen sorudur,
Silinmedi bu aşkımız durudur,
Bıkmamalı, seni her gün oradan.

Sen aşkımı damga vuran mühürsün,
Sevmez isen bedduamdan ölürsün,
Bir kötüye düşer isen görürsün,
Yaratmalı seni her gün orada.

Sen tarihsin, asaletin yerinde,
Aşk kuyusu su vermiyor derinde,
Osman AKKOÇ şu günlerin birinde,
Ya götürüp, ya koymalı orada.

AŞKIN DERTLİ ÇOBANI

Ecel denen şarabı, bu gönül içecektir,
Aşkın dertli çobanı, sinemden göçecektir.
Yaşarken bilmem ama ölünce geçe çektir.
Ömrüm dertlerle geçti, şimdi gülsem ne fayda.

Ne öttü dertli bülbül, ne de bu bağdan gitti,
Her saatim her günüm, haftadan aydan gitti,
Haydan gelen bu aşkım, şimdi de huydan gitti,
Ömrüm dertlerle geçti, şimdi ölsem ne fayda.

Karanlıklar içinde, bulamadım bir ziya,
Senin o zalim aşkın, sanki bir günlük rüya,
Altmış üç yıl aldattı, şimdi gelecek güya,
İhtiyarlık gelince, murat alsam ne fayda.

Gülsem de faydasızdır, çünkü ömrüm bitiyor,
Zaman denen fırtına, aynı yola itiyor,
Bu aşkın kumar oynar, elli yıldır ütüyor,
Ellisinde gerdeğe, girsem bile ne fayda.

Ne bir sevgi ne bir dost, yüzümü güldürmedi,
Kırk yıl önce gitti de, bir haber bildirmedi.
Acı çektim dert çektim, altmış yıl öldürmedi,
Onun günahlarını, silsem bile ne fayda.

Ne halde olduğumu, şimdi gülerek sorma,
Felek vurdu yıllarca, bir de sen gelip vurma,
Kırk beş yıl düşman oldun, şimdi sevgilim olma,
Bu kadar yıl sevmedin, şimdi sevsen ne fayda.

Nasıl olurda beni, kırk beş yıl hiç anmazsın,
Bir mum ışığı kadar, ateşimden yanmazsın,
Yanıma nasıl gelir, nasıl da utanmazsın.
Yarım asırdan sonra, sözler versen ne fayda.

Elli yılın içinde, birçok söz verdiğin var,
Benim gibisi kişi, kaç tane gördüğün var,
Âşık olup sevdiğin, kaç tane erkeğin var.
Şimdi gelip yanıma, kaç kez yersen ne fayda.

Osman AKKOÇ yol bitti, gidicik yerin yoktur,
Delindi yaraların, akıttın irin yoktur,
Aşk denen sıcak bir yer, gölgede serin yoktur.
Her şeyi ortalara, döküp sersen ne fayda.

BAŞLANGIÇ BİTİŞ

Başlangıcı bitişi vardır her şeyin bil ki,
Kuzu postu içinde, olmayasın bir tilki,
Her şeyini unuttur, şimdi severim belki,
Ben affedebilirim, Allah affetsin yeter.

Koca bir dağ olurum, tavşan olup küersen,
Birkaç yıl âşık olup, bir selamı kesersen,
Kış günü poyraz olup, soğuk soğuk esersen,
Ben affedebilirim, Allah affetsin yeter.

Cennet ve cehennemin yolu sevgiden geçer,
Güzel dediğin beden, ecel şerbeti içer,
Aşk ve sevgi kalır da, nefretin kinin göçer,
Ben affedebilirim, Allah affetsin yeter.

Sana bu son çağrımdır, senin bu son umudun,
Anılara derim ki, pişman olmuş unutulur,
Elli yıllık zamana, verilen son komutum,
Ben affedebilirim, Allah affetsin yeter.

Yolun sonuna geldik, zamanımız çok azdır,
Son baharı ve kışı, geçirdik sonu yazdır,
Yaz mevsimi kısadır, beklenilmez çok azdır,
Ben affedebilirim, Allah affetse yeter.

Yarım asır bekledim, kıymetimi bilesin,
Sonrası bekleyemem, niyetimi bilesin,
Çektiğim acıların, diyetini bilesin,
Ben affedebilirim, Allah affetse yeter.

Osman AKKOÇ sözünde, duruyor iyi dinle,
Sevip âşık olmuşsan, anlat beni yeminle,
Aynı hallerde isen, acı ıstırap çek de inle,
Ben affedebilirim, Allah affetse yeter.

BEN DERTLERLE EVLENDİM

Uzaklardan gelirim, bir yolcuyum yolunda,
Dert yükledim sırtıma, peştamal kolumda,
Kara sevdan önümde, aşkın sağım solumda,
Bu yükler ağır geldi, hafiflet, taşıyamam.

Birkaç hafta önceden gelin olmuşsun duydum,
Aradım o resmini, buldum da sineme koydum,
Acılar lokma oldu, neşe görmeden doydum,
Gelin olmuş görürsem, ölürüm yaşayamam.

Mektubun satırları, gözyaşıyla yazılmış,
Aşkımızın mezarı acılarla kazılmış,
Başkaların aşkıyla, kaderimiz bozulmuş,
Ben dertlerle evlendim ölürüm boşayamam.

Kaderi tayin eden, emrini böyle vermiş,
Acıyı dayanamaz, ne ulema ne derviş,
Hep âşıklar aşkın, mezarına gömermiş,
Seni unutup başka, bir aşkı yaşayamam.

İkimiz biçareyiz, ikimiz zavallıyız,
İkimiz bir çiçeğin, ağacın bir dalıyız,
İkimiz bir ecelin, bir ölümün salıyız,
Bir aşkı tamam edip, bir aşkıta kışlayamam.

Ne sen kadını oldun, ne de ben senin kocan,
Ne sen canansın bana, ne de ben sana can,
Ne yol kaldı bizlere, ne yolcu var ne de han,
Yeni bir yolculuğa başlayıp, alışamam.

Altmışında başladı, o yıllarda bitti yol,
Ne bir mendil sallandı, inan ne de kol,
Aklını başına topla Osman AKKOÇ sakın ol,
Yüreğim doğuştan yanık, sinesi taş olamam.

BENCE AŞK

Her yönden rüzgâr esse, hep o yöne dönen şey,
Ne gezilip görülen, ne aç kalıp yenen şey,
Bulaşıcı hastalık, bence bu aşk denen şey,
Çaresi ve dermanı, evlilik olsa gerek.

Bazen keder verici, bazen ise güzel şey,
Âdem ile Havva'dan ve Mecnun'dan ezel şey,
Bazen ilkbahar gibi, bazen kış tan beter şey,
Aşk denen bilinmez şey, delilik olsa gerek.

Bazen çok uzun süren, bazen kısa biten şey,
Bazen göze görünen, bazen yitip giden şey,
Bazen yıllarca susan, bülbül olup öten şey,
Ya çok önemsiz bir şey, ya da velililik olsa gerek.

Bir zaman neşe veren, sonra hasta eden şey,
Yataklara düşürüp, sonra yasta eden şey,
Bazen ayakaltında, bazen başta eden şey,
Kötülüğe karşılık, iyilik olsa gerek.

Bazen kara sevdaya, girip de çıkmayan şey,
Ne kadar eza görse, çekip de bıkmayan şey,
Kötülüğe karşılık, bir hatır yıkmayan şey,
Ağalık beylik değil, kölelik olsa gerek.

Küçük fide olup, bir yere dikilen şey,
Susuz çorak tarlaya, tohumlar ekilen şey
Yaşam boyu beklenip, acısı çekilen şey,
Ya çok uzun ya kısa, sürelik olsa gerek.

Şair Osman AKKOÇ'a, tesiri olan bir şey,
Etkisi ve alanı, büyüüp kalan bir şey,
İnsanın sinesinden, kalbini çalan bir şey,
Müthiş bir ilerilik, gerilik olsa gerek.

BENİM TÜRKÜLERİM

Her türkünün hecesi, kelimesi bir nota,
Yıllar asırlar geçse, değişmez gider rota,
Bazen bir sevgiliye, bir kuşa, ya da ota,
Hep söylenip durmuştur, bize gelene kadar.

Karadeniz, Azeri, Rumeli, ya da Dadaş,
Kadınına kızına gönüllere arkadaş,
Bazen yarenlik olur, bazen gözlerdeki yaş,
Hep söylenip durmuştur, bize gelene kadar.

Türkülerle gelmişiz, türkülerle gideriz,
Sazlara eşlik olur, düğününü ederiz,
Türküden başkasını Türk olarak neyleriz,
Hep söylenip durmuştur, bize gelene kadar.

Âşıkların ağzı, bülbüllerin dilleri,
Hasreti sevdalısı, nice gurbet illerin,
Ceylanları maralı, ördeklerin gölleri,
Hep söylenip durmuştur bize gelene kadar.

Leyla da Mecnun'dasın, Arzu'yla Kamber'desin,
Karlı dağlar başında, yaylada bir yerdesin,
Pop sardı rakslar sardı, türkülerim neredesin,
Hep söylenip durmuştur, bize gelene kadar.

Bir ucu Moğolistan, bir ucu Anadolu,
Aynı dili konuşur, türküdür bunun yolu,
Edirne, Erzurum, Van, Sivas, Uşak ve Bolu,
Hep söylemiş durmuştur, bize gelene kadar.

Şair Osman AKKOÇ elinden bir şey gelmez,
Yeni yetişen gençlik, türkü bilmez saz bilmez,
Neler neler etseler, Türk'ün türküsü ölmez,
Hep söylenip durmuştur bize gelene kadar.

BENZETTİM SENİ

Baharın seherinde, bülbül başlar ötmeye,
Çoban kalkar uykudan, gider koyun gütmeye,
Altmış yıldır alıştım, sensiz sabır etmeye,
Sabrımın bendi doldu, yarın bir gün taşacak.

Bülbül susar horozlar, ezan eli dinlenir,
Dertlerin defterime, yazılır yenilenir,
Saatler değişmeden, acılar yinelenir,
Hararetim yükseldi, odunum tutuşacak.

Sarı kuşum dinlenir, dalların arasında,
Ne olursun albeni, kolların arasına,
Kalbim delik deşiktir, merhem ol yarasına,
Bir kez gülüp bakarsan, ayaklarım koşacak.

Ebabilim konmuyor, akşama dek havada,
Avcılara yem oldu, garip gönlüm tavada,
Engelleri aştım da, yol kaybettim ovada,
Düğüm olan dertlerim, seninle aklaşacak.

Kekliği ötmez oldu, dağlar onu özledi,
Garip gönlüm aşkını, altmış yıldır gizledi,
Yalvardım yakardım da, ayaklarım düzledi,
Bitmeyen bu uzun yol, ne zaman yaklaşacak.

Guguk kuşum seherde öter durur durmadan,
Eğildim bir su içtim, zehir oldu kurnadan,
Âşık oldum seni ben, kimselere sormadan,
Hastalandım, gelmezsen, ağrılar sıklaşacak.

Osman AKKOÇ'un bıktı, şiirin yaza yaza,
Aşk yolunda giderken, arabam etti kaza,
Sensiz türkü söylemem, fırlattım attım sazı,
Öyle sinirliyim ki, şu beynim fırlayacak

BİLEN VAR MI SÖYLEYİN

Duygulandım bir sevginin seyrine,
Acı geldi, çöküverdi böğrüme,
Allah emri çare yoktur ölüme,
Var diyene rastlamadım âlemde.

Bir gemidir, gider şu aşk gölünden,
Söz kalır insanların dilinden,
Bir şey gelmez, hiç kimsenin elinden,
Gelir diyen, duyamadım âlemde.

Paran pulun gitmez olur seninle,
Tartışılar bu konuda benimle,
İlgisi yok deneyimle, ilimle,
Var diyene rastlamadım âlemde.

İki kapı, cennet ya da cehennem,
Kalmaz gider, baba kardeş ve annem,
Rastlamadım, kaldım ölmedim diyen,
Diyen varsa ben görmedim âlemde.

Genç demez, yaşlı demez, alır gider
Dirlikler bozulur, perişan eder,
Yatarsın teneşire, ömür denen şey biter,
Yatmam diyen duyamadım âlemde.

Gelirken haber eder, giderken etmez,
Dünyanın şümulü, akıldan gitmez,
Bu ruh bu bedeni, bir daha gütmez,
Görmedim güder diyen şu âlemde.

Osman AKKOÇ bir gün gelip ölecek,
Ahi rette neler olur görececek,
Ardım sıra ebu ceddin gelecek,
Gelmez diyen duyamadım âlemde.

BİR BALTANIN SAPIYIM

Bir baltanın sapıyım, nacak sendedir,
Çıra oldum bakarım, ocak sendedir,
Bu belanın dermanı, ancak sendedir,
Bu rüyayı önceden yormak lazımmış.

Ne gitmek istiyor, ne kalmak canım,
Bir aşkın bacasında, duman dumanım,
Böyle midir aşkı, buralarda duranın,
Diyarı öncelerden sormak lazımmış.

Testinde su olayım, kana kana iç
Tarlarda bir ekinim, vaktim doldu biç,
Böylesi bir garibim, sever misin hiç,
Yolunda gider iken durmak lazımmış.

Sen güldüren değilsin, üzen birisin,
Kalbimin denizinde yüzen birisin,
Aşkımı aldırmaııp, gezen birisin,
Avcı olup aşkını, vurmak lazımmış.

Ne şiirde ne sözde, bitiremedim,
Çok söyledim bir yola getiremedim,
Ağır bastı bu aşkın, götüremedim,
Hatırını çok saydım, kırmak lazımmış

Serde senin aşkın var, ne olur anla,
Ateşinle kül oldum, tüttüm dumanla,
Bana çalım satarak, gittin onunla,
Senden ayrı bir dünya, kurmak lazımmış.

Osman AKKOÇ derttesin, belada başın,
Kendini genç sanırsın, ellide yaşın,
Bir gün teneşire, konursa başın,
Sensiz buralarda, kalmak lazımmış.

BİR GARİP İDİ O

Başına bir iş gelse,
Mevla'm bilir der idi.
Ömründe yemek seçmez,
Ne olursa yer idi.

Hatırını kırmazdı,
Ne olursa kişinin.
Hemen hemen yarısı,
Kırılmıştı dişinin.

Kendi haliyle gezer,
Kimseyle konuşmazdı.
Bilmediği konunun,
İçine karışmazdı.

Kim idi, nereliydi,
Kimseye sır vermezdi,
Tavuk körlüğü vardı,
Geceleri görmezdi.

Birkaç gün hasta yattı,
Ne kimse ilgilendi ne de baktı,
Azrail geldi çattı,
Evinde eşyası yoktu.

Sabah sala okundu,
Garip ölmüş dediler,
Götürdüler bir yere,
Oracıkta yüdüler,

Cenazesindekiler,
Kimsesizmiş dediler,
Osman AKKOÇ da vardı,
El birlik defnettiler.

BİR RESMİN VAR DUVARDA

Bir resmin var masamda, güler durur her zaman,
Bu hasret ateşinde, hem kül oldum hem duman,
Aşk bülbülü ağlıyor, hangi bağda gül canan,
Bülbül ağlar gül güler, adaletsiz bu dünya.

Her karın yağışında, seni ıslak görürüm,
Gece gündüz demeden, aşk yolunda yürürüm,
Bu hasretlik tak etti, sen gelmezsen ölürüm,
Bülbül ağlar, gül güler, adaletsiz bu dünya.

Her bakışta bu resim, bana neler anlatır,
Maziyi unutamam, hasretlik satır satır,
Seviştığımız yerler, hayalin hatırlatır,
Bülbül ağlar gül güler, adaletsiz bu dünya.

Her gün resme bakarak, hayallere dalarım,
Bir şey yitirmiş gibi, her yerlerde ararım,
Yaşım altmış, yüz olsa, ölene dek ararım,
Bülbül ağlar gül güler, adaletsiz bu dünya,

Osman AKKOÇ her yolda, bulur yatacak han,
Her şeyi şimdi söyle, neler anlatacaksan,
Sonrası duman etme, şimdi yak yakacaksan,
Bülbül ağlar gül güler, adaletsiz bu dünya.

BİR GARİP SORU

Bir sorum var cevap ver, aşk nedir bilir misin?
Sevgi versem aşk versem, bir kere gelir misin?
Buz kesilmiş bedenim, yalvarsam erir misin?
Eğer yola gelirsen, gözlerinden öperim.

Hiç kalbinde yokçudur, sevgi denen bir duygu,
Bizim bu aşkımızı, koskoca dünya duydu,
Dağlara yalvarsaydım, taşlar pamuk olurdu,
Bir garip bülbül gibi, yola bakar öterim.

Sevgiyi bir âşıktan, aşkı gönülden aldım,
Sabretmeyi, Eyup'dan, derdi bülbülden aldım,
Dertler ile gitmeyi, coşkun bir selden aldım,
Sevmediğini söyle, selam verir giderim.

Sevmek mi istiyorsun, yoksa âşık olmak mı?
Aşk mı olmak istersin, çok seven bir maşuk mu?
Bal mı olmak istersin, lokma eden kaşık mı?
Cevabını ver bana, kefareti öderim.

OSMAN arı bal arar, bal dalda çiçektedir,
Aşk tavlasi oynandı, zar atıldı yektedir.
Bir neşe verdin ise, dertlerin hep çiftedir.
Güler durur sanırsın, ben senden de beterim.

BİR HİCAZKÂR ŞARKI

Yine bir asmayım ben, sonbaharda üzümlü,
Bir hicazkâr şarkıyım, meyhanede hüzünlü,
Yedi bitirdi beni, bu elem bu üzüntü,
Dertler arkadaş oldu, neşeler düşman bana.

Koskoca bir nehirim, okyanuslara akan,
Bencileyin garibim senin yoluna bakan,
Bir aşkın sevdasıyla, her gün canını sıkan,
Kol kola geççğimiz, köşeler düşman bana.

Yine bir seherdeyim, şafak yeni atmakta,
Işıklar öne çıkıp, karanlıklar batmakta,
Bir günün doğuşunda, OSMAN yola bakmakta,
Sensiz olduğum için, şişeler düşman bana.

Aşkım sele dönüştü, bir gün seni alacak,
Bana bu ettiklerin, sanır mısın kalacak,
Hakkında davacıyım, bu aşk seni soracak,
Sırt verip yaslandığım meşeler düşman bana.

Hasretin fırtınadır, dertlerin bir kasırga,
Sevgimi köle ettin, aşkım ise yasırda,
Hep ney çalar durursun, neyzen misin fasılda,
Çöle dönüştü sinem, yeşiller düşman bana.

BİR KAHVE BİR KAHVEHANE

Bir masa bir sandalye, bir kahve, kahvehane,
Her kelime bir sevgi, heceler tane tane,
Seni görmek istedim, "kahveler hep bahane",
Kahve olsun çay olsun, bir yudum yeter bana.

Kahve, çay, ya da bira, kahve ya da meyhane,
Sen yoksun ya, buralar güzel değil virane,
Buradaki kişiler, der ki bana divane,
Bir yudumluk su içsem, o da yetiyor bana.

Sensiz cehennem bana, caddeler ve sokaklar,
Beni senin hasretin, buraları yasaklar,
Günümü saatimi, ömrümü hep kısıtlar,
Seninle bir saniyem, bir yıl oluyor bana.

Bir park bir de sandalye, kanepe ya da masa,
Söz verip gelmiyorsun, nedir bu elem tasa,
Bana mı uygulanır, bana mı senin yasa,
Bir kerecik gelsen de, başka gelmesen yeter.

Neden söz veriyorsun ve neden gelmiyorsun?
Her şeyimiz ortada, görmek istemiyorsun,
Elli yıllık sürede, bir söz veremiyorsun,
Bir kelime bir hece, inan yetecek bana.

Burdur'da tanışmıştık, bu Burdur'da bitecek,
Fikrini öğrenyim, sevgi ve aşk bitecek,
Şu Burdur yöresinden, Osman AKKOÇ gidecek,
Gözünle bir işaret, kâfi gelecek bana.

BİR KEZ OLSUN

Yazdığım mektupları, hikâye et roman et,
İstersen yak onları, bir bacada duman et,
Yaşar iken değil de, her öldüğüm zaman et,
Ya da bir aşığa ver, neler çektim öğreysin.

Bir cevap ver ne olur, soruları bekletme,
Suçunu harman edip, hep üstüme yükletme,
Bu halde, bu ahvalde, böyle terk edip gitme,
OSMAN'ın yâri gelmiş, diye gidip gelsinler.

Bildiğin gibi değil, bu gün aşkım ziyade,
Aynı meyhanedeyim, dertlerle dolu bade,
Sevgilerim tertemiz, o aşkım yine sade,
Bir kez olsun gel bana, OSMAN haklı desinler.

Yüzüme hiç gülmedin, bari mektup at bir kez,
OSMAN' ın yâri gelmiş, seviyor desin herkes,
İstersen başka gelme, selamı sabahı kes,
Aramızı bozanlar hep kahredip ölsünler,

İsmim Osman AKKOÇ' tur, bunu öldürme sakın,
Dostlarımı ağlatıp, ağyara güldürme sakın,
Benim çektiklerimi, kimseye söyleme sakın,
Sen nasıl biliyorsan, beni öyle bilsinler.

BİR TASAM VAR

Ne bir hırka, ne postum var,
Ne arkadaş, ne dostum var,
Ne kimseye bir kastım,
Düşman oldu âlem bana.

Ne bir evim, ne arsam var,
Ne param, ne bir kasam var,
Gece gündüz bir tasam var,
Düşman oldu âlem bana.

Ne bir ünüm, ne ismim var,
Çirkin yüzlü bir cismim var,
Yırtık pırtık bir resmim var,
Düşman oldu âlem bana.

Ne şarkım ne türküm var,
Ne elbisem, ne kürküm var,
Hep içimde bir korkum var,
Düşman oldu âlem bana.

Ne kitabım, ne sanım var,
Ne bir aşkım ne anım var,
Ne kimseyle bir konum var,
Düşman oldu âlem bana.

Ne bir bestem, ne sazım var,
Ne bir oğlum ne kızım var,
Ne baharım ne yazım var,
Düşman oldu âlem bana.

Osman AKKOÇ hep böylesin,
Şunu iyice bilesin,
Başka sizden ne dilesin,
Düşman oldu âlem bana.

BİR TOKAT YETECEKSE VUR

Bir tokatla hallolacaksa,
Bitecekse bu dert, bu acı bu hasret,
O zaman vur gitsin.
Dinecekse akan gözyaşlarım,
Gelecekse geçen zaman,
Dönecekse o güzel günlerimiz geriye,
Vur gitsin, işte eğildim önünde,
Daha ne yapayım,
Söyle cicim...

Batan aşk gemimiz kurtulacaksa,
Sevgiler yeniden eskisine dönecekse,
Yeniden buluşacaksak her sabahın şafaklarında,
Dinleyeceksek guguk kuşlarını,
Gizlice anamızdan babamızdan habersiz gireceksek,
Döneceksek evlerimize,
Bir şey olmamış gibi yatacağsak evlerimizde,
Vur gitsin o tokadı,
Vur gitsin cicim...

O gülücüklerin tekrar gelecekte,
Koluma girecek gezeceksek,
Dondurmacıdan birer külah alacaksak,
İkimizin şiiirleri olacak,
Ayrı ayrı okuyacaksak,
Sarmaş dolaş olup yuvarlanacaksa çiimenlerin üstünde,
Saklambaç oynayacaksa
Burdur plajının üstündeki ormanların içinde,
Bin kez darılıp bin kez barışacaksa yine eğer,
İşte eğildim önünde,
Vur gitsin o tokadı,
Vur cicim...

BİR YUDUMLUK DUMAN

Bir yudumluk duman,
Bir fırtlık rakı,
Ya da bir lokma ekmek,
Ben buyum işte.

İçinde külleriyle,
İzmaritleriyle,
Bir kül tabağı,
Bir kırık pencere,
Yıkanmamış bulaşıklar içinde.
Bekârlığın sultanlığını yaşayan biri,
Ben buyum.

Denizin içinde olup,
Gökyüzünde su arayan,
Ne ayaklarının ıslaklığını,
Ne de gökyüzünün maviliğini gören biriyim,
Belki deliyim sizce,
Deliyim.

Bir sınıırım ben,
İsyanın patlama noktasında,
Ne elbisemin yırtıkları,
Ne de ayaklarımdaki nasırlar ilgilendiriyor.
Bir başkasının dertleriyle İsa'dan önceyim.
Engizisyonunda yargılanıp,
Yirmi birinci asırda kararı verilenim,
Ben buyum işte.

BİZİM YAYLALARIMIZ

Göğüsleri büyümüş, fistanına dar gelmiş,
Sevilmemiş gerdanı, yağmur gelmiş kar gelmiş,
Göhlisar yaylasına, böyle güzel yar gelmiş,
Yaylanın bir yerinde, seni öpesim geldi.

Sırtında su testisi, kuş gider arkasından,
Kaymaklı ayran içtim, elindeki tasından,
Misafirim yanında, farkım yok başkasından,
Onunla koyunları, yaylada güdesim geldi.

Bir kuzu kucaklamış, okşayarak seviyor,
Örük olan saçları, yanağını dövüyor,
Güzel bir kız yaratmış, Kadir Mevla'm övüyor,
Sırtıma hop ederek, alıp gidesim geldi,

Nazilli basmasından, şalvar giymiş bol gelmiş,
Dalaman yöresinden, bir güzele kul gelmiş,
Çiçeklerin özünden, soframıza bal gelmiş,
Ellerimle okşayıp, bunu diyesim geldi.

Çorabının uçları, ince boncuk oyalı,
Yanaklar gül bahçesi, dudakları boyalı,
Annesi kızıdan güzel, sandım ondan mayalı,
Yaylanın çeşmesinde, soyup yüyesim geldi,

Doyamadın Osman AKKOÇ, kıza bakar durursun,
İşin yoktur yaylada, her gün çıkar durursun,
Sevmez seni bilirsin, kafa takar durursun,
Bu halimi görünce yatıp ölesim geldi

BÖYLE BİR YERDİR

Dertler kadehlere dökülür,
Tekrar içilir bu meyhanede.
Bir tarafında kahkahalar,
Öbür tarafında hüznler olan bir nehirdir,
Akar gider delice.
Ve... Kaybolur gider hüzn denizlerinde bu meyhanenin.
Bazen eğilir teslim olurcasına,
Bazen dik durur o başlar,
Taç falan istemez,
Kral olunur bu meyhanede.

Bazen örümcek ağına takılmış bir sinek,
Bazen demir parmaklıklar arasına sıkıştırılmış bir aslan,
Ya da dört duvar arasında kalmış bir mahkûm.
Kararı boynunda asılı,
Henüz asılmamış bir kader kurbanıdır kalpler.
Nice dertlerin şahitliğini yapmıştır bu meyhane duvarları,
Duvarları bu meyhanenin.

Taşan her biranın köpüğü,
Bulanan bir fırtlık rakıdır,
Kadehlerin her kaldırılışı bir neşe,
İndirilişi bir hüzündür.
Kahkahaların fırtına kopardığı yerin yanı başında,
Matemler ordusunun askerleri dertlerle savaşmaktadır.
Barışın ve savaşın aynı anda bulunduğu noktadır bu meyhane.
Geleceğe bir adım atılırsa,
Maziye dört adım geri gidilir.

Dik olan başların omuzlara düşüşü,
Cesaretin sendelediği yerdir.
Naraların dünyaya rest çektiği,
Her şeyin anasının satıldığı feleğin ta kendisidir.
Bazen ıssız bir köşe,
Bazen de kargaşanın daniskasıdır bu meyhane,
İşte böyle bir yerdir,
Yeridir bu meyhane.

BUGÜN OLSUN

Yalanların çıkınca, gözyaşların akıyor,
Yıllar boynunu bükmüş, anı olmuş bakıyor,
Bu aşkın kalesini, bakışların yıkıyor,
Yıkılmasın bu kale hemen tamir edelim.

Gönül baltayla değil, bir söz ile yıkılır,
Ateşi söndürmezsen, tüm anılar yakılır,
Kalpten yapılan kale, kem göz ile bakılır,
Hasretlik asker olsun, bizler emir edelim.

İstersen gizlenelim, hiçbir kimse görmesin,
Kem gözler, kem ağızlar, kötü haber vermesin,
Kapansın aşk kalesi, sinek bile girmesin,
Geçen zamanımızı, biraz ömür verelim.

Yalnızım bu kalede, hep seni arıyorum,
Kabahati nedense, yıllarda buluyorum,
Ümitlerim silahım, onlarla koruyorum,
Yıkılmasın bu kale, gel de yemin edelim,

Gönüllerin sarayı, sırçadan da naziktir,
Yıkılmasın bu kale, ikimize yazıktır.
Seni bekleyen kalbim, elli yıldır eziktir,
Evlenelim ikimiz, birer dünür verelim,

Osman AKKOÇ sözünde, yinede sen bilirsin,
Belki dedim kendimce, pişman olur gelirsin,
Beni ah çektirirsen, kar olurda erirsin,
Başka bir tarih atma, gel de bu gün edelim.

BU SENİN DESTANIN

Gece karanlığında yıldız olmuş lambası,
Dertlerin bölük bölük, acı onun mangası,
Yüzün ferman edilmiş, gözler onun damgası,
Her ayın on dördünde, tepelerde oturur.

Gözlerinden kıskanmış, renklenmiş gök kuşağı,
Saçların sarı sarı, sanki buğday başağı,
Dilleri dudu dilli, çağırıyor aşk bağı,
Her ayın on dördünde tepelerde oturur.

Göğüsleri dağ olmuş sinede sıralanmış,
O gerdan yaylasında, bu aşkım yaralanmış,
Ilık esen rüzgârdan, gerdanı aralanmış,
Her ayın on dördünde, tepelerde oturur.

Aşk çeşmesi ondadır, içilirse bir içim,
Eğer beni sevmezse, bu dünyada bir hiçim,
Altmış yıldır severim, ağlatır için için,
Her ayın on dördünde, tepelerde oturur.

Kirpikleri petektir, yüzü bembeyaz kaymak,
Hangi yönden bakarsan, fışkırıyor bu kaynak,
Nasip midir acaba seni severek doymak,
Her ayın on dördünde tepelerde oturur.

Her arzuna razıyım bu canım sana feda,
Elması sarrafa sat, kıymeti olmaz heba,
Harman büyük olursa, öyle savurur yaba,
Her ayın on dördünde tepelerde oturur.

Osman AKKOÇ şairin, senden alır kaynağı,
Arzu edip duruyor, sevdiğini duymayı.
O kadar çok ki günler, bırakıyor saymayı,
Her ayın on dördünde, tepelerde oturur,

DOYUMSUZLUK

Ne doymaz karnın varmış yutarsın zamanımı,
Ömrüm harman olsa da, savurur samanımı,
Ben odunum o ateş, çıkarır dumanımı,
Ne kadar hayat yesen, sen hiç doymazsın felek

Namus ve şeref verdim, haysiyet ve ar verdim,
Yirmi iki yaşında, gencecik bir yar verdim,
Bağ verdim bahçe verdim, elma verdim nar verdim,
Ne kadar hayat yesen, sen hiç doymazsın felek

Dede verdim nene verdim, kardeş ve bacı verdim,
Sen bana en sonunda, bitmeyen acı verdin
Genç insan alma dedim, söz verdin kaçıverdin,
Ne kadar hayat yesen, sen hiç doymazsın felek,

Neler verdin nelerde, sonunda aldın gittin,
Minnacık çocuğumu, elimden çaldın gittin,
Ayrılmadın yanımdan, altmış yıl kaldın gittin,
Ne kadar hayat yesen, sen hiç doymazsın felek,

İki tane göz verdin, sonunda fersiz etsin,
Aldın koydun mezara, mekânsız yersiz ettin,
Her şeyimi adlında, beni hep öksüz ettin,
Ne kadar hayat yesen, sen hiç doymazsın felek,

On bin şiir yazdırdın, şair ve yazar ettin,
Balta verdin âdeme, mezarı kazar ettin,
Sana dokunmam dedin, sonunda nazar ettin,
Ne kadar hayat yesen, sen hiç doymazsın felek.

AKKOÇ soyadı ile Osman ettin ismimi,
Her şeyimi adlında, anı ettin resmimi,
Toprak ile karışık, kayıp ettin cismimi,
Ne kadar hayat yesen, sen hiç doymazsın felek

DÖNEKLER

Bir yaylada konuk oldum, yedi beni sinekler,
Sabaha dek oturdum, uyutmadı inekler,
Aldattılar kaçtılar, dost bildiğim dönekler,
Yol bilmez yolak bilmez kalıverdim dağlarda.

Çıktım bir tepeye, saatlerce, yollara baktım,
Hava birden soğudu hemen bir ateş yaktım,
Göremedim bir kimse, yol yolak soracaktım.
Yol bilmez yolak bilmez kalıverdim dağlarda.

Akşam oldu bir iz buldum, vardım köyün birine,
Bir pınarın suyu ile yudum yüzün terini,
Diledim ki, bir Allah'ın kulu olsun görüne,
Yol bilmez yolak bilmez, kalıverdim dağlarda.

Bir ev gördüm vardım ki, kapıları sürmeli,
Düşündüm ki, açık olan bir binaya girmeli,
İleride kadın gördüm, bilekleri dövmele,
Yol bilmez yolak bilme, geliverdim bir köye.

Dedim, "bacım yabancıyım, ben yolumu şaşırdım"
Bir yol buldum, köyünüze gelmeyi başardım,
Görmeseydim sabaha dek oradan ora koşardım,
Yol bilmez yolak bilmez, geliverdim evinine".

Kadıncağz sağ olsun koştu gitti evine,
Misafir var diye haber etti beyine,
Öğrendim ki gelmişim, Kaya altı köyüne,
Yol bilmez yolak bilmez, geliverdim bir köye.

OSMAN'ı bıraktılar yüce dağlar başına,
Yedim içtim o köylünün ekmeğini aşını,
Ormancı iken daha neler geldi başıma,
Koca bir dağ başında, bırakıp kaçtılar beni.

DÖVME DİZİNİ DİZİNİ

Sevgim ile bağ oldum, bülbül olup kondun sen,
Aşkımdan beste yaptım, türkü edip sundun sen,
Vefasız bir adamın, sözlerini kandın sen,
Pişmansın biliyorum, geri dönülmez artık.

Ne kadar yalvarsan da çaresi yok bu derdin,
Yaşamaz bu aşk dedin, bunu kendin önerdin,
Çektiğin cezaların, hep emrini sen verdin,
Kara sürdün yüzüne, şimdi silinmez artık.

Yargısız infaz ile ölmüşüm, bir mezarım,
Senin aşkın başlattı, elli yıldır yazarım,
Kimselerde suç bulmam, ben kendime kızarım,
Dünyada benim gibi bir kul bulunmaz artık,

Yıllar gelmesin geri, anılarım unutsun,
Suçlu arayan varsa, senin yakanı tutsun,
Yarım asırdan sonra, başka kalpte konuksun,
Saç kalmadı başta, şimdi yolunmaz artık.

Suçlu etti bu aşkın, ceza verdi yasası,
Vefasız bir kadının, bana düştü tasası,
Kimse bilmez tanımaz, seni benden başkası,
Benim yanıma gelip, bunlar sorulmaz artık,

Bu kadar ceza verdin, değişmedin öylesin,
Hiç beddua etmedim, dilerim ki gülesin,
Yaşar iken gelmedin, ölür iken gelesin,
Şimdiye dek küsmedim, yine darılmam artık,

Bağışıklık kazanmış, senin sinen cefayı,
Acılar dost edinmiş, hep kovmuşsun vefayı,
Osman AKKOÇ sevmeyi, bir kez koymuş kafayı,
Kolları açık idi, şimdi sarılmaz artık

DUY BUNLARI

Hastayım sen çaremsin, bin doktora bedelsin,
Söyleyin o zalime, ölmeden bir kez gelsin,
Ne kadar yaşlansan da, bir kız kadar güzelsin,
Ölmeden duy bunları, ölünce bilemezsin.

Gülen resimlerinle odamın içi dolu,
Senden gayrisi bilmez, hiçbir Allah'ın kulu,
Bendeydi göremedin, bendeydi aşk okulu,
Devamlı nefret ettin, mutluluk dilemedin.

Seninle hayat kurmak, evlenmekti niyetim,
Seni sevdim seveli, hiç ihanet etmedim,
Hep yalvardım yakardım, kovdun yine gitmedim,
Bağlandın kaldın ona, bırakıp gelemedin.

Yaradan'dan başkası bilmez benim acımı,
Seni prens ettim de, attın gittin tacını,
Seni öne aldım da, iteledim bacımı,
Devamlı surat astın, bir kere gülemedin,

Şu koskoca dünyada, ezecek benimi buldun,
İhtiyar bir adamı, görmedin yenimi buldun,
Batan bir kayık gördün, aradın gemimi buldun,
Girmek için bekleyen, kapıdan hiç girmedin.

Kara kara düşünme, sana dostların düşman,
Lanet olası gönlün, anlıyorum çok pişman,
Kollarım açık iken, hep o adama koşman,
Ne benimle ne onunla, bir murada ermedin.

Osman AKKOÇ ölüyor, salası okunuyor,
Nefret dolu sözlerin, yaramı dokunuyor,
Gözlerim kör oluyor, hayallerim donuyor,
Her şeyi sildim ama aşkını silemedim.

DÜN GECE

Sakladığın bir sır var,
Bunu çözdüm dün gece,
Ümit ufuklarında,
Sanki yüzdüm dün gece.

İçtim sabaha kadar,
Sarhoş oldum dün gece,
Yaşadım azar azar,
Seni üzdüm dün gece.

Çölde bir yolcu oldum,
Bir su verdin dün gece,
Rüyamı kötü yordun,
Soldu yüzüm dün gece.

Anlaşılmaz sözlerin,
Anlaşıldı dün gece,
Bakmayan o gözlerin,
Hep yaşardı dün gece.

Bir kenara çekildim,
Düşündüm doya doya,
Mehtaplı bir geceydi,
Baktım durdum hep aya.

OSMAN'ın bir gecesi,
Armağandır Allah tan.
Cümlemin her hecesi,
Sıralandı dün gece.

DOKTOR

Ne olar söyle doktor, dermanım yardan mıdır?
Gözlerim görmez oldu, sevdiğim burada mıdır?
Bir kerecik soruver, değilse yolda mıdır?
Yârimi göremeden, bu can çıkar mı dersin.

Hemşireler konuşmaz, doktor kalbimi dinler,
Acılarla dertlerle, geldi geçti bu günler,
İsmimi söylemeyin, garip biri desinler,
Son anda gelse yârim, beni bakar mı dersin.

Aman kimse duymasın, gizlice gömün beni,
Bu hallere düşüren, bu zalim gönlüm beni,
Bir garip âşık diye, söyleyin bilin beni,
Beni tanıyan biri bir gün, çıkar mı dersin.

DEDİ Kİ...

Gel artık gel şairim, elli yıldır hasretim
Asırlar yıllar geçse, seni sevmek niyetim,
Annesiz babasızım, beni bırakma yetim,
Bu kez yine gelmezsen, kendimi asarım dedi.

Bir türlü bulamadım, fırsatım gelmek sana,
Her gün ağlamak değil, her gün güldürmek sana,
Canımdan sevdiğimi, şimdi bildirmek sana,
Her yemini ederim, kitap basarım dedi.

Sen ihtiyar değilsin, sen gençlerden iyisin,
Sanki benim gönlümde, ermişlerden birisin,
Hasretinden hastasın, bir kemik bir derisin,
Ben sensiz şu âlemde, nasıl yaşarım dedi.

Yaşımız geçse bile, kalplerimiz genç durur,
İki seven kişiye, samanlık seyran olur,
Ağyara tasa olan, bizlere bayram olur,
Kimseyi gözüm görmez sana koşarım dedi.

Elli yılın içinde, çektiğini bilirim,
İstedığın saatte, yılda sana gelirim,
Her konuda bahiste, ant ile söz veririm,
Engellerin hepsini, kırar aşarım dedi.

Bende çektim yıllarca, bunu kimse anlamaz,
Seni sevdiğim için, âlem beni kınamaz,
Senden başka birini, garip gönlüm tanımaz,
Sevmiyorsan anlar da, seni boşarım dedi.

ÇEKTİKLERİM

Benim çektiklerimi cümle âlem biliyor.
Dertlerim kümelenmiş, hep yanıma geliyor.
Ben gurbette ağılarken, senin yüzün gülüyor.
Aş nedir, hasret nedir, bir türlü bilemedin.

Yoluna bakar iken, gözlerim ama oldu,
Neşeler ve sevinçler hep senden yana oldu,
Hayallerim gelinlik, ümidim kına oldu,
Ömür boyu bekledim, bir türlü gülemedim.

Bir yudumluk kahvenin, kırk yıl hatırı varmış,
Aşk denen o kitapta, hasret satırı varmış,
Bir anlık sevişmenin, elli yıl kahiri varmış,
Elli yıl haber saldım, bir türlü gelemedin.

Sana geleyim dedim, beklememi söyledin,
Zamanlar vere vere, beni kırk yıl eyledin,
Kabahat sende dedin, ben ne ettim eyledim,
Dertleri çeke çeke, bir türlü ölemedim.

Solan yaprak gibiyim, dökülmek üzereyim,
Sana canımdan başka, söyle neler vereyim,
Yıllar geçti gelmedin, bir kerecik göreyim.
Kurudu dudaklarım, yüzümü süremedim.

Osman AKKOÇ düşünmez, senin gibi zalime,
Yazacak şey kalmadı, ne hece ne kelime,
Ölene dek gelmedin, hiç sormadın halime,
Kötü şeyler getirdin, iyi şey göstermedin.

YABANCI

Bölük bölük turnalar, haber yok mu nazlımdan,
Neden söz etmezsiniz, ah alınmaz mazlumdan,
Ölüyorum ben artık, gelsin tutsun salımdan,
Nadim olur gelirse, oturup ağlamasın.

Geç kalmayın söyleyin, ecel geldi canıma,
Mezarlığa gelip de, oturmasın yanıma,
Sonra bırakıp gitsin, acımasın halıma,
Çiçeklerle süsleyip, allayıp pullamasın.

OSMAN niçin beklersin, bakarım umuttasın,
Bana yaptıklarını, saklasın unutmasın,
Haklıyım ben diyorsa, gelsin de kanıtlasın,
Sevmiyorum diyerek haberler yollamasın.

BÖYLE GÜZEL GÖRMEDİM

O yanaklar dudaklar, bir yaylanın çeşmesi,
Göğüslerin üstünden, ne hoş olur içmesi,
Bir yiğidin bunlardan, mümkün mü vazgeçmesi,
Böyle yanak, bir dudak, ömür boyu görmedim.

O gerdan yaylasına, omuzlar çevrelemiş,
Her yiğit sevememiş, aşkını ertelemiş,
Memelerin uçları, bir tülle örtülenmiş,
Böyle göğüs ve omuz, ömür boyu görmedim.

Gönül varmak istiyor, bir fıçı şarap içip,
İnce bel ince kemer, ak sineye bir geçit,
Zülüfler yüze düşmüş, her birisi bir çeşit,
Böyle bel, böyle zülûf, ömür boyu görmedim.

Dili bir gül goncası, dişler inci sırması,
Gözler çölde bir vaha, rengi onun hurması,
Sözleri bir serenat, burnu çeşme kurnası,
Böyle bir dil, güzel diş, ömür boyu görmedim.

O gerdan yaylasında, benleri petek balı,
Kolları servi gibi, parmaklar, ardıç dalı,
Seven şanslı adam kim, ya da bu kimin malı,
Böyle parmak böyle kol ömür boyu görmedim.

Osman AKKOÇ' un aklı, acaba başında mı?
O kız yirmi, yirmi bir, yirmi iki yaşında mı?
Bir yılın sıcağında, soğuk bir kışında mı?
Altmış üç yaşındayım, böyle güzel görmedim.

BİRKAÇ GÜNLÜK

Ay oldun, güneş oldun, birkaç günlük geceme,
Bahar oldun, yaz oldun, viran olan bahçeme,
Helal olsun seninle, aşk şerbeti içene,
Muhabbet ettiğin yerlerde masa olayım.

Bana haber gönder, bahtiyar olduğun zaman,
Şu garip gönlüme, nazlı yar olduğun zaman,
Belin bükülüp de, ihtiyar olduğun zaman,
Ömrün bitene dek, elinde asa olayım.

Gittiğin aşk yolunda bir gün tozan olursa,
Beni seviyor diye, sana kızan olursa,
Neşeliyken sinirini bozan olursa,
Sana verilecek cezada yasa olayım.

Gönül karanlığıma, güneş olup doğarsan,
O sevginle aşkınla, beni sarıp boğarsan,
Şu çölleşmiş sineme, yağmur olup yağarsan,
Uykularını kaçıran bir hursa olayım.

Durgun olan deli gönlüm bir olur çağlarsa,
Benim gibi garibe, aşkın gönül bağlarsa,
Gözlerinden yaş akıp, dudakların ağlarsa,
Ağlayan nemli dudaklara, buse olayım.

OSMAN'ın altmış yılı, birkaç güne bedeldir,
Yaşamaz bu âlemde, sana gönül verendir,
Duramam ben yerimde, seni gördü görendir,
Kısayım diye üzülme, bende kısa olayım.

BİR SAATLİK MEKTUP

Bir toprağım gül veren, bahçe eden olmuyor,
Aşkından şair oldum hiç bahseden olmuyor,
Öldüm tabuta kondum, bir yas eden olmuyor,
Garibim yad ellerde, ne haldeyim gel de gör.

Susuz kaldım çöllerde, dudaklarım yarılmış,
Bir bülbülüm bahçende, avcılarla sarılmış,
Elli yıllık sevgilim, acep neden darılmış,
Ne nergiste, sümbülde, ne güldeyim gel de gör.

Ne kış vardır, ne de yaz, ne ilkbahar ne hazan,
Nasıl yaşadığımı şaşar dururum bazen,
Yedi bitirdi beni, aşkın kepçe, ben kazan,
Ne kazada, ne köyde, ne ildeyim gel de gör.

Şiirlerim destandır, miras kalır âleme,
Bir satır mektup ile benden özür dileme,
Sen kurnaz bir tilkisin, kuzu olup meleme,
Ne nar da ne ateşte, ne küldeyim gel de gör.

Nasıl canın duruyor, o sinende taş mı var,
Çarşafa bürünmüşsün, havalarda kış mı var,
İkimiz bir doğmuşuz, aramızda yaş mı var,
Her zaman ağlar gördün, güleyim de öyle gör.

Şiir yazdım binlerce, her satırda anlattım.
Günün her saatinde, kulağını çınlattım,
Ne bir aldattım seni, ne de bir gün yana attım,
Gözyaşlarıyla gördün, sileyim de öyle gör.

OSMAN' ı bilemezsin, hep yabancı durursun,
Konuşmak istemezsen, bir bahane bulursun,
Hasta edersin beni, ağrım sancım olursun,
Bir kez çağır yanına, geleyim de öyle gör.

GÖK KUŞAĞI

Dillenirde dudu kuşum dillenir,
Bahar gelir her yerlerin güllenir,
Sam yelleri bu zamanda delilenir,
Gökkuşığı renkler verir havada.

Ötersinde a bülbülüm ötersin,
Yas tutarsın, bendende mi betersin,
Tan zamanı, gül açmadan gidersin,
Yavruların seni bekler ovada,

Kaçarsında a tavşanım kaçarsın,
Ellerinle ne yuvalar açarsın,
Ecel geldi, niye böyle koşarsın,
Yiyecekler kızartıp da tavada.

Bakarsında, a sultanım bakarsın,
Zaman zaman ortalara çıkarsın,
Nice nice kaleleri yıkarsın,
Mendillerin kurumamış kovada.

Keklik gibi kayalardan atlarsın,
Nice nice gerdanlarda otlarsın,
Gizli gizli pencereden bakarsın,
Yaşın başın ilerlemiş baya da.

Beğenir de deli gönlüm beğenir,
Her sözünde bu konuyu değinir,
Neşelerim değirmende öğünür,
Boynun bükmüş hep bakarsın kıyıda.

Osman AKKOÇ neler geldi aklına,
Zehir katıp durma her gün tatlına,
Yıllar yılı sevdiğini saklama,
Geçirdin hayalle gün ve ayına.

KARADUTUM

Biberim, karabiberim,
Çoban ettin güderim,
Varsa borcun öderim,
Söyle canım ciğerim.

Esmerim karadutum
İçerim yudum yudum,
Mektubunu okudum,
Emrin kanun dur derim.

Çölde ayak izimsin,
Gözyaşıma bezimsin,
Benim iki gözümsün.
Sevdim ya, Allah kerim.

Benim param pulumsun,
Gözlediğim yolumsun,
Hem kızım hem oğlumsun,
Bir kez olsun denerim.

Defterim satırımsın,
Kısrağım katırımsın,
Sen benim hatırımsın,
Etrafında dönerim.

Kara bulutum yağmurum,
Sensiz nasıl olurum,
Şerefim ve gururum,
Emzik eder emerim.

Osman AKKOÇ çiçeğim,
Bir haber ver içeyim,
Kıvrak belli köçeğim,
Sen anlat ben dinlerim

KOŞAR ADIM

Nem baharda kirazım, alıp ta yemez oldum,
Bu günlerde suskunsun, bir şeyler demez oldun,
Aşk çeşmesi bendedir, kirlendi yümez oldun,
Senden sonra gel ipte, ondan içenler olur.

Mevsiminde sararan, yenilmedik ayvayım,
Eller koşar adımda, ben seninle yayayım,
Bir kez sarıl sineme, bir kez sevip doyayım,
Sen almadın bekliyor, alıp geçenler olur.

Yemyeşil asmalarda tane tane üzümüm,
Bakılacak bir yeri kalmadı hiç yüzümün,
Altmış yıldır hiçbir, tutulmadı sözümün,
Bu halimi dostlardan, bilip küsenler olur.

Bir çölün vahasında, yenmeyen bir hurmayım,
Alayından ayrılmış, yalnız kalmış turnayım,
Neler geldi başıma, gayri sorup durmayın,
Anlatırsam halimi, gidip içenler olur.

Alanya'da bir muzum, Amasya'da elmayım,
Bu kız güzelmiş diye aramayın sormayın,
Başka ne olur diye, meraklanıp durmayın,
Sinemde oturmadan, gelip göçenler olur.

Çamköy'ünde soğanım, Yusufça'da havucum,
Ellerim seni bekler, nasır tuttu avucum,
Defalarca bozuldu, senin için orucum,
Seni iyi zannedip, hülle biçenler olur.

Osman AKKOÇ bahçedir, meyve verir tat olur,
Güzellerin sevgisi, lokma olur kıt olur,
Vefasızı sevenler, lakap olur ad olur,
Böyle olduğu halde onu seçenler olur.

MEKTEP ARKADAŞI

Arka kapısından çıkmıştı mektebin Mehmet,
Öyle derler Mehmet'i hep,
Belki önünden çıksaydı,
Bir baltaya sap olur,
Bir işe yarardı Mehmet,
Fakat adı değişmez,
Memet olurdu.

Bir isim daha ilave edilirdi Memet'e,
Hâkim Memet,
Kaymakam Memet,
Falan filan işte.
Derlerdi bir şey.

Memet'e ne derlerse desinler,
İki şey denmezdi Memet'e,
Mehmet Bey,
Ya da,
Mehmet Efendi,
Demezlerdi.
Çünkü yetim büyümüşü Memet,
Fakirdi.

Bir kasa üzüm alır satardı,
Gittikçe büyüdü,
Bir ara patron oldu,
Patron kızı aldı,
Batırdı Memet.

Aklı başına geldi Memet'in,
Bıraktı o gariyi,
Yıllarca bekâr kaldı,
Ha bre çalıştı adam oldu Memet.

Bunları niçin mi yazdım,
Memet'in de yağı tuzu bulunsun şiirimde,
İsmi geçsin dedim,
Eeeeeeee ne olsa mektep arkadaşım,

Hem ne varmış canım Memet'te,
Yazsam anlatsam ne olmuş yani
Yazdım işte,
Anlattım MEMET'İ.

NİCELERİ ÜLKEMDE

Hacı Bektaşî Veliler, Yunuslar, Mevlanalar,
Nice oğullar kızlar, babalar ve analar,
Hoş görü, kahramanlık, kültür, tarih sunarlar,
Nice isimler var ki, unutulur ülkemde.

Alpaslanlar, Fatihler, Muratlar, Beyazıtlar,
Asırlar çağlar geçer, gerçekleşir ümitler,
Başkasının uşağı, terör örgütü denen itler,
Nice şeyler oldu da unutuldu ülkemde.

Edibaliler, Osmanlar, Atatürkler, İsmetler,
Dünyaya meydan okur, pehlivanlar kispetler,
İçlerinde kaldı hep, düşmanlığa nispetler,
Nice kültürler vardı unutuldu ülkemde.

Ülkemin dört yanında, o kahraman ordular,
Bir geçit vermediler, etten duvar ördüler,
Taşına toprağına yan bakanı vurdular,
Nice Mehmetler vardı, unutuldu ülkemde.

Anadolu, Trakya, Akdeniz, Karadeniz,
Çanakkale geçilmez, yazılı giderseniz,
Nice güzel doğası, olmaz gölsüz Egesiz
Nice güzellikler var unutuldu ülkemde.

Karagözle Hacivat, ya da Nasrettin Hoca,
Ülkemin her bir ferdi, reva görülür taca,
Nice Mehmet Akifler, Mimar Sinanlar koca,
Nice büyüklerimiz, unutulur ülkemde.

O nice akıcılar, nice sarı zeybekler,
Savaşan kadınların sırtındaki bebekler,
Onların evlatları şimdi ülkeyi bekler,
Nice efeler vardı, unutuldu ülkemde.

Barbaroslar denizde, fırtınalar yarattı,
Düşmanların gününü zindan etti, kararttı,
Fetheyledi âlemi, binlerce yaya atlı,
Genç Osmanlar, Tahsinler, unutuldu ülkemde.

Allah Allah sesleri, semaları çınlattı,
Türk askeri nasılmış, ülkelere anlattı,
Ne bir yalan söyledi, ne kimseyi aldattı.
Kafkas kahramanları, unutuldu ülkemde.

Demokrasi bizdedir, ihsan hakları bizde,
Yurtta sulh, cihanda sulh olmuştur ülkemde,
Osman AKKOÇ, destanla gider durur bu izde,
Nice yollar vardı da, unutuldu ülkemde.

NİÇİN BEKLETTİN?

Niçin beklettin beni, sevmiyordun da madem,
Nedir bu çalım tavra, nedir verdiğin matem,
İdam emri verirdi, eğer tutsaydık hakem.
Bu kadar acıları, atamaz hiç bir kürek.

Salıncak ettin beni, bataklıkta salladın.
Yarım asır sevdin de, acı haber yolladın,
Temiz olan aşkı, budakladın dalladın,
Seni sevmemelide, acı çektiirmek gerek.

Seviyorum diyerek, on yıl masal okudun,
Verdiğin acıları, iplik ettim dokudum,
Güllerimi soldurdun, bir bilinmez ot udum,
Hiçbir insanoğlundaki, dayanamaz bir yürek.

Mademki sevmiyordun, niye aldattın niye,
Hep canın çıkıyordu, bir selam gönder diye,
İlk önce tavşan idin, şimdi döndün tilkiye,
Aşk sundum sevgi sundum, sen sandın ki bir börek.

Altmış üçünden sonra, kanar oldu yaralar,
Hep o lanet ellerin, benim yüzüm karalar,
Bir hoş oldun değiştin, şu geldiğin sıralar.
Kırıldı bu aşk evinin, kalmadı bir tek direk.

Sevmemi sen istedin, ben devamlı kaçmıştım.
Bu kadar seviyor diye, inanıncı şaşmıştım.
Hasretin çekilmezdi, karlı dağlar aşmıştım.
Bir on yılın sonunda, bir hoş oldun giderek.

Beni seviyor diye, sanma ki zavallıyım,
Avağın biriyim, delice bir hâlliyim.
Burnun hep büyür oldu, sanırsın akıllıyım,
Yollarını bekledim, hep gözyaşı dökerek.

Osman AKKOÇ sevmeyi, seni seviyor diye,
Elli yılın geçmişte, uğraşmışım hay beye,
Bir zaman çağırmadın, seviyorum gel diye,
Bu vagonu götürmez, kırılıyor tekerlek.

O DA VEFASIZ

Kara bulutların karamsarlığından korkmuyor,
Yağmurlarından ıslanmıyorum,
Çünkü güzelliği var gök kuşağının,
Onun renkleriyle oluşup,
Onunla kayboluyorum.
Çünkü o da vefasız senin gibi.

Yükseklere çıkıp seyretmek istemiyorum,
Her yere her şeye tepeden bakmak,
Şehri ve anıları gözetlemek istemiyorum.
Onlarda aldatıcı,
Onlarda vefasız,
Senin gibi.

Ne insanları, ne de tabiatı sevmez ettin beni,
Sen de onlardan bir parçasın,
Ya da acımasısısın.
Ya sen onlardan,
Ya da onlar senden almış vefasızlıkları.
Onlarda senin gibi,
Sende onlar gibisin.

Melodiler bile yalan söylüyor,
Türküler sahte.
Sazların düzeni bozuk seninle,
Hep başka tellerden çalıyor.
Gaydaları anlamsız,
Keman ayrı,
Cümbüş ayrı yollardan gidiyor.
Sende onlardan birisin,
Ya da yollarından biri.

Hep “farkında değilim” dizileri sıralanıp duruyor,
Bir değil binlerce kuşkular cehennemini yaratıyorsun,
Penguenlerin kanat çırpışlarında buluyorum kendimi.
Her bakışın kutuplarda bir sam yeli,
Peşinden gittiğim yollarda umut esintileri yaratıyor,
Bir anlık arkana dđnüşlerin var ya, hani,
Çığlıklarımnda yankılar oluşturuyor,
Gece kuşları bile ürküp kaçar oluyor gündüz vakitlerinde.

Zavallı zannettiğin kişi,
Bir sinir küpü olup,
Dom dom kurşununun birilerini öldürme düşünceleri veriyor bana.
Makul olmak sınırları çoktan geç ilmiş oluyor,
Kırmızıçizgiler oluşuyor gök kuşağımdaki renklerimde.
Böyle binlerce senaryolar üretiyorum kendimce,
Gel oyna bir tanesini, perdele siyah ve karanlık oyunlarınla
Rol al seyretsinler seni.

KOYUN KUZU

Koyun kuzu meleşir,
Koçlar gelmiş güreşir,
Sevgililer elleşir,
Sen nerdesin sarı kız.

Tüm yaylalar şenlenir,
Kuş sesleri dinlenir,
Ada çaylar demlenir,
Sen nerdesin sarı kız.

Kurulmuş tüm çadırlar.
Gezer otlar katırlar,
İnsan beni hatırlar,
Sen nerdesin sarı kız.

Çeşmede bekler oldum,
Dertleri yükler oldum,
Mecnundan beter oldum,
Sen nerdesin sarı kız.

Sen yoksan bende yokum,
Gel de sineme dokun,
Yaylada bir çiçek sokun,
Sen nerdesin sarı kız.

Osman AKKOÇ un geldi,
Koyunun koç un geldi,
Gelinlik tacın geldi,
Sen nerdesin sarı kız.

TOMURCUKLAR AÇMADI

Bu çileler bize Haktan uyarı,
Yaktı beni bu hasretlik duvarı,
Gelmez oldu bir ömrümün baharı,
Bülbül öldü, güller tomurcuk kaldı.

Bir sevda ki kırk yıl önce belirdi,
Çilelerden garip gönlüm delirdi,
Yıllar önce bir haberin gelirdi,
Ümit öldü, haber tomurcuk kaldı.

Bir anıydı defterimden silindi,
Terk ettiğin kırk yıl sonra bilindi,
Sana göre bendeki aşk elindi,
Aşkın öldü, sevgim tomurcuk kaldı.

Bir damla ki aka aka göl oldu,
Gönül bahçem diken idi gül oldu,
Bir göl taşı, aşk yolunda sel oldu,
Bulut ettin, yağmur tomurcuk kaldı.

Aşk ordusu yenik çıktı savaştan,
Kırk yıl sonra, hayır gelmez bu aşktan,
Bu konuyu anlatsam da en baştan,
Yıllar geçti, konu tomurcuk kaldı,

Velveledir deli gönlüm velvele,
Kırk yıl sonra çare sordum ellere,
Kendim düştüm kötü olan dillere,
Tanık oldum dilim tomurcuk kaldı,

Osman AKKOÇ, yazar yazar anlatır,
Bir yosmanın kulağını çınlatır,
Dikkat çekip okunursa her satır,
Kelimedede hece tomurcuk kaldı.

TOPRAK ANA SESLENDİ

Gönül defterlerimden koparıldı varaklar,
Hep sinemde oluştu, o bozkırlar çoraklar,
Öl de kurtul bu dertten dedi durdu topraklar,
Gömelim sinemize, bize yar ol dediler.

O kadına yar olma, biz sana yar ederiz,
Sana ondan iyisi, binlerce var ederiz,
O vefasız kadına âlemi dar ederiz,
Senin sadık yâriniz, bize yar ol dediler.

Toprak ana dedi ki, "ömür boyu bekledin,
Bastın sinem üstüne, hiç intizar etmedim.
Yaşam boyu seninle oldum senden gitmedim."
Yalvardılar zerreler, bize yar ol dediler.

Hiçbir kimse beklemez, seni ömür boyunca,
Kimseyi sevemezsin, benim gibi doyunca,
Sevgiler bitiverir, mezarlığa koyunca,
Tüm sinemiz senindir, bize yar ol dediler.

Toprak yârim dedi ki "tüm canlılar fanidir,
Kimileri kin besler, kimileri canidir,
Sevenler sevilenler, soruyorum kanidir"
Esas sevgili biziz, bize yar ol dediler.

İstesen istemesen koynuma gireceksin,
Esas sevgili kimmiş, o zaman göreceksin,
Kimler sadık yar imiş, değilmiş bileceksin,
Ölmeden önce anla, bize yar ol dediler.

Osman AKKOÇ seviyor, toprağı da onu da,
Âdem fani sen baki, haklısın her konuda,
Sinendeki çukura, gireceğim sonunda,
Mademki biliyorsun, bize yar ol dediler.

SİVRİSİNEĞİN KONSERİ

Ne kadar kovalasam,
O yolu aşındırır,
İğnesini batırır,
Bir gece kaşındırır.

Nerededir o sazı,
Neresinde kemani,
Nasıl anlarsın bilmem,
Yatılacak zamanı.

Uygunun tatlısında,
Kemanla konser verir,
Bir defa kovalarsan,
İnan bin kere gelir.

Kanı ememeyince,
Feryat eder bağırır,
Burada kan çok diye,
Sinekleri çağırır.

İğnesini sokunca,
Kaşırsan yara açar.
Karnını doyurunca,
Sessiz sedasız kaçar.

Kan kokusu duyunca,
Kendini feda eder.
Kovalayan olmazsa,
Saz çalar gayda güder.

Osman AKKOÇ sahilde,
Bir gün bir gece yattı,
Bir gecenin içinde,
Binlerce iğne battı.

SÖĞÜT VE BÜLBÜL

Ne ararsın söğütte, senin yerin gülü zar,
Eğer güller görürse, sana eder intizar,
Sana olan aşkını, koca bir destan yazar,
Git gül bahçesine de kıymetini bil bülbül.

Söğütler anlamaz ki, okuduğun gazelden,
Sen de benim gibisin, vaz mı geçtin güzelden,
Bülbül güle âşıktır denir, durur ezelden,
Git gül bahçesine de, kıymetini bil bülbül.

Gece bitmek üzere, tan ağarır seherde,
Bırak şimdi hasreti, bırak şu bitmez derde,
Ne işin var ki senin, söğütlü bataklık yerde,
Git gül bahçesine de, kıymetini bil bülbül.

Vefasız, zalim aşkın dile mi geldi yine,
Söylediğin ezgiler gitmez gül bahçesine,
Gül ile olan aşkın, tarihle geldi üne,
Git gül bahçesine de, kıymetini bil bülbül.

Yanık yanık ötersin, yoksa küs müsün güle,
Gitmemişsin yanına, aşkını bile bile,
Güller seviyor seni, hemen git özür dile,
Git gül bahçesine de, kıymetini bil bülbül.

Bir söğüt dalındasın dinleyenin yok senin,
Derdinden üzülmek, inleyenin yok senin,
Günün hayırlısını dinleyenin yok senin,
Git gül bahçesine de kıymetini bil bülbül,

Osman AKKOÇ âşıktır, dinle onun sözünü,
Seni güller seviyor, ayırıma hiç gözünü,
Asma nerede ise, oradadır üzümü,
Git gül bahçesine de, kıymetin bil bülbül.

ŞİŞELERDEN UTANDIM

Kadehlerimde beyaza dönüşümü rakının,
Konusu olmuştur merakımın,
Ve... Dürüstlüğün utanişı gelmiştir aklıma.
Zamanın düşünmeye ayrıldığını görür,
Hayallerden kurtulurum hep.

Bir zamanların şimdiki anılarla birleşip,
Arkadaşlık kurduğunu seyreder,
Kıskanırım onları.
Ama şişeleri karşımda görür,
Utanırım her zaman.

Bazen altmış yaşın olgunluğundan mı bilmem,
Utaniyorum kendimden.
Bitsin diye kaldırdığım kadeh,
Yanına birkaç şişe daha getiriyor.
Bir çember çiziyorum aynı konuda,
Bir çember ki içinden çıkılmayan.

Meyhaneci dost değil bana,
O da bir şeyler bekliyor benden,
Param olmayınca hasıl atıyor dışarı,
Neden şişeleri atmıyor,
Ha, neden?

Artık anasını satamıyorum dünyanın,
O satıyor galiba,
Öyle veya böyle,
Şişelerden utanır oldum artık.

ŞAHANE DEDİKLERİ

Sana bakan gözlerim, bin yıl geçse yorulmaz,
Bin kez baksa bıraksa, bir an geçse durulmaz,
Güzelliğin destandır, bakışların sorulmaz,
Sana bakan gözlerim, cennet görmüş gibidir.

Havva'dan bu tarafa, görülmemiş birisin,
Ya meleksin dünyada, ya da ayda perisin.
Güzelliğin Allah'tan, insanların pirisin,
Sana bakan gözlerim cennet görmüş gibidir.

Allah senden başkası, bir kimseyi vermemiş,
Bu âlem senin gibi, bir güzeli görmemiş,
Bir sen geldin âleme, başka biri gelmemiş,
Sana bakan gözlerim, cennet görmüş gibidir.

Ne cansın ne de canan, inan başka bir şeysin,
Ne yıldırınsın ne güneş, ne gökyüzü ne yersin,
Allah'tan duacıyım, sana mutluluk versin,
Sana bakan gözlerim, cennet görmüş gibidir.

Seni tarif edemem, çünkü gücüm yetmiyor,
Bir kez girdin sineme, inan bir kez gitmiyor,
Şiir yazdım hakkında, bin kez yazsam yetmiyor,
Sana bakan gözlerim, cennet görmüş gibidir.

Belki de haberin yok, aklımdan geçenleri,
Bu aşkın bu sevginin, badesi içenleri,
O gerdan yaylasında, sıralanmış benleri,
Sana bakan gözlerim, cennet görmüş gibidir.

Osman AKKOÇ şiirle, anlatır durur seni,
Her gündüzün güneşi, gecede vurur seni,
Dilerim değmez nazar, Allah'ım korur seni,
Sana bakan gözlerim, cennet görmüş gibidir.

SÖZ AĞIZDAN ÇIKARMIŞ

Söz ağızdan çıkarmış, seninki nerden çıktı?
Evleneceğin kişi, topaldan kördüğüm,
Hayatta sevmediğin, çirkin bir yerden çıktı,
İşin karmakarışık, Allah kolaylık versin.

Şimdi senden kurtuldu, her zaman her gördüğün,
Nasıl çıkarsın bilmem, işlerin hep kördüğüm,
Altmış yıl boşa gitti, öneriler sürdüğün,
İşin karma karışık Allah kolaylık versin.

Binlerce şiir yazdım, hep o günden beridir,
Senin gibi insana, ne söylesem yeridir,
Eski bildiğin OSMAN, her şeylerden geridir,
İşin karma karışık Allah kolaylık versin.

Türküleri dinlersen, içinde çok OSMAN vardır,
Senin gibisi birçok, ortada yosma vardır,
Bahçen güzel görünür, üzüksüz asma vardır,
İşin karmakarışık, Allah kolaylık versin.

Senden kurtuldum artık, senden sorunum yoktur,
İçinde OSMAN vardır, şiirde yorumum yoktur,
İşlerin çok karıştır, iyi durumun yoktur,
İşin karmakarışık, Allah kolaylık versin.

Beğenmezdin OSMAN' ı, çirkine nasıl vardın,
Beğenmediğin kişiyi, başına nasıl sardın,
Beni hep kötülerdin, iyisini arardın,
İşin karmakarışık, Allah kolaylık versin.

Her kıtada bir OSMAN, yazmışsın deme sakın,
Gelmesin hiç istemem selamın yine yakın,
Davetiye gönderme, nişana düğüne sakın,
İşin karmakarışık, Allah kolaylık versin.

Bilirim OSMAN ismi, yine kızdırdı seni,
Bir kez daha kahrılı, şiir yazdırdı seni,
Son hayal dünyasına, alıp gezdirdi seni,
İşin karmakarışık, Allah kolaylık versin.

Aşkın OSMAN olmazda, Ahmet ve Ömer olur.
Senin bana yaptığın, kendine döner olur,
Arayıp soracağın, yarınlar dünler olur,
İşin karmakarışık Allah kolaylık versin.

Osman AKKOÇ' un aşkı, bu son şiirle veda,
Altmış yıllık ömrümü, senin ettim heba,
Çok kötülük eziyet, cefa yaptınsa da,
İşin karmakarışık Allah kolaylık versin.

SİYAH ELBİSE

Bir aşk mahkemesinde, kırk yıl sürdü kararın,
Gönlünü küskün ettin, bana oldu zararın,
Açılan aramızın, nedenini ararım,
Ne kadar aradıysam hep sen çıktın karşıma.

Ben her zaman yanında, sen ise uzaktasın,
Ben susuz çöllerdeyim, sen karda kızaktasın,
Ümitlerim çatladı, sen çamda kozaktasın,
Tohumsuz kozak oldun, düşüverdin önüme.

Siyah elbiselerin, senin gibi kapkara,
Zamanım iplik oldu, aşkın ise makara,
Dertlerin tütün oldu, içildi bu sigara,
Sevgilerin sır oldu, sevmediğin aşına.

Bu yıllar geri gelmez, bunu iyi bilesin,
Elli iki yıl çektirdin, dertler ile ölesin,
Kinine nefretine, esir düşmüş kölesin,
Ben kurtuldum dertlerden, kendin girdin hışıma.

Bu aşk bir kuştur inan, bir kez düşer başına,
Gençler gibi davranıp, bakmıyorsun yaşına,
Yaz gününde düşmüşsün, zemherinin kışına,
Beni hiç sevmemekle, afet geldi başına.

OSMAN altmış üçünde, yüz sekseninde gibidir,
Senden ayrı olsa da, hep seninle gibidir,
Tilkilerin, kurtların loş ininde gibidir,
Uçurdun başındaki, o muhabbet kuşunu.

SON DAMLA

Bir makarayım dert iplikleriyle sarılan,
Çek ucundan boşansın.
Bir dudağım susuz kalmış yarılmış,
Gel öp onları,
Öpe öpe aşınsın,
Nemlensin canım.

Bir yer göster,
Bir boş yer kalbinden,
Elli yıldır param parça olan kalbim,
Oracıkta bir yer bulsun,
Oracığa taşınsın.

Bir dünya göster,
Ne dert olsun ne keder,
Hele hasret hiç,
Karşılıksız olmasın sevgiler aşklar,
Bir dünya göster de orada yaşansın.

Bir sen mi dertlisin diye sorarlar bana,
Elli yıllık evliyim ben onlarla,
Ben onlara alıştım,
Onlar bana.
Madem sözünüz geçiyor,
Madem anlıyorsunuz,
Söyleyin onlara,
Söyleyin benden boşansın.

Boş sayfası kalmamış hayatımın,
Dolmuş dertler acılar,
Alın yazım olmuş bunlar benim,
Kör talihin kara kalemleriyle yazılmış.
Bazen dostlar,
Bazen düşmanlar yazdırmış bu yazıları,
Sen bunların son damlasısın bardağımda,
Son damlası taşıran,
Üzülme sen kalan değilsin,
Taşansın.

YOSUN

Mercanların üstüne, yıllardır kaplamış yosun,
Mercanlar ne durumdaysa sen osun,
Ne haldedir bilirsin tüyü yolunan kuşun,
Sen gizlisin âlemde, beni çıplak bırakma.

Seni gören bin insan düşünür derin derin,
Ne aşkta ne sevgide, görünmez açık yerin,
Kanatırsın yarayı, ya kan akar ya irin,
Gizlenip durma öyle bir ses ver de aratma.

Söyle seni bu halde hangi âşık katlanır,
Bir kirpiğin görünse bayram olur kutlanır,
Gizlediğin gerdanda, bilmem kimler otların,
Gülüp duran yüzünü ben görünce karartma.

Ne kadar saklansan da, bakılacak birisin,
Aşk ve sevgi yönünden, yakılacak birisin,
Vücudunla, teninle yatılacak birisin,
Gül olan o yüzünü, ben görünce sarartma.

Cevher saklı durunca, kıymeti bilinir mi?
Bir insanın yanına sevgisiz gelinir mi?
Ferhat âşık olmasa, o dağlar delinir mi?
Sana açılan gülü, ilkbaharda kurutma.

Bu ömür bu güzellik, geçicidir geçici,
Kırılırsa kabuğu, görünür fındık içi,
Aşk yok sevgi yok sende, huyun inatçı keçi,
Severler severler de, bırakırlar unutma.

Osman AKKOÇ' u sevme, senin bileceğin iş
Yapacağını yapar, başkası kırar kırış,
İlk önce laf atar, sonrası tanış biliş,
Aldatırlar severler, üstüne yatarlar unutma.

YÖRÜK GÜZELİ YAYLADA

Gölge etmiş bulutlar, o kızın gerdanına,
Yeni kalkmış uykudan varılmıyor yanına,
Yaylanın soğuk yeli tak etmiş de canına,
Yayla zamanı geçmiş, sahile gitmek gerek.

Yoğurt sürmüş ekmeğe, peynir ile soğan var,
Altın fesli şalvarlı, yanında bir kadın var,
Bir türkü okur sessiz, ne bilen ne duyan var,
Biraz konuşmak için yanına gitmek gerek.

Yanı başında havuz akıyor soğuk pınar,
Kuşların biri uçar gelir, diğeri konar,
Yaylaya neşe verir, ötede koca çınar,
Uzunca bir ip atıp, salıncak çekmek lazım.

Bu kadar güzel yerde oturur Yörük kızı,
Üç ay çadırdadır durup, geçirecek bu yazı,
İki koyun sürüsü arkasında bir tazi,
Onunla birlik olup, sürüyü gütmek gerek.

Çavdır, Avşar, Gölhisar, ayağının altında,
Her taraf görünüyor, şöylece bir baktım da,
Ondan ayrılıyorum, bir ikindi vaktinde,
Bir keçi kesilecek, bıçağı sürtmek gerek.

Ayrılma zor geliyor, bu güzelin yanından,
Çobanlık yapa yapa, bezdirmişler canından,
Bazlama ekmeğini, yapmış çavdar unundan,
Ekmeğinin üstüne, bir şeyle örtmek gerek.

Osman AKKOÇ yaylaya, piknik yapmaya gitti,
Altı saat kaldı da, yaylanın işi bitti,
Oralarda oturmak, beni çok memnun etti,
Hava birden soğudu, bir şeyler giymek gerek.

ZALİMNAME

Bir mektupla bir resim,
Yazılmamış adresin,
Bana küstüğün kesin,
Cevap bekleme benden.

Kırk yıl geçti aradan,
İnsan sandın sıradan,
Haber salma oradan,
Cevap bekleme benden.

Gönderdiğin son haber,
Olamayız beraber,
İster öl, ister geber,
Cevap bekleme benden.

Düşman oldun dost değil,
Gönlüm sana post değil,
Bu sözlerim kast değil,
Cevap bekleme benden.

Altmış yıl yalan değil,
Geride kalan değil,
Arayıp soran değil,
Cevap bekleme benden.

Sorudur sual değil,
İyice bir hal değil,
Zehirdir bu bal değil,
Cevap bekleme benden.

Osman'dır, AKKOÇ değil,
Sözlerim hep hoş değil,
Arkandan hep koş değil,
Cevap bekleme benden.

YANAKLAR ÇİÇEK OLMUŞ

Mavi gözler üstünde, kara kara sürmeler,
O gerdan yaylasında, hep çözölmüş düğmeler,
Göğüslerin üstüne, örter olmuş örmeler,
Örmeler inci ince, gerdanında dal olmuş.

O incecik belini, sarılanlar olmamış,
Yaylalarda kalmışsın, güzel tenin solmamış,
Aylar yıllar haftalar, senden bir şey almamış,
Göğüslerin arası derince bir yol olmuş.

Seni sevenler ölmez, sevemeyen kahrolur,
Cilven ile o kahrın, çekilmesi zor olur,
Benim övdüğüm güzel, bilmem kime yar olur,
Yanaklar çiçek açmış, dudakları bal olmuş.

Testi tutan ellerin, parmakları kınalı,
Yüzü seher yelinde, filizlenen gül dalı,
Bedeni engin deniz, omuzları bir yalı,
Seni bir kez görenler, duydum ki bir hal olmuş.

Yüce Rabbim beklide, bu en güzel eserin,
Poyraz oldum göğsünde, ılık ılık eserim,
Hazreti Yusuf gibi bakmam seni küserim,
O benim yârim değil, tabiata mal olmuş.

Sevdiğim için değil, güzel olduğun için,
Seni anlatabilen, şair bulduğun için,
Gitsem mi kalsam mı diye, biraz durduğum için,
Sevenlere bir cennet, sevemeyene sal olmuş.

Osman AKKOÇ yazdın da, yaşından utan,
Oğlun torunların var, senin elinden tutan,
Senin kızın yaşında, bakıp da tavır satan,
Yaşlılara değil de, gençler için var olmuş.

TOYLAR VE BOYLAR

Katıla katıla gülen dostlarım,
Yakında sizleri ağlar görürüm,
Benim her saatim yıl olur gider,
Sizde de geçmeyen aylar görürüm.

İşiniz iyidir düzde yolunuz,
Başında kar olan dağlar görürüm,
O aşkı sevdayı bilmez kişiler,
Bir gün nadim olmuş ağlar görürüm,

Beni anlamayan gülen kişiler,
İhtiyarlar gençler toylar görürüm,
Sırtına dayayıp emin olanlar,
Asaleti biten soylar görürüm.

Yolum açık diye huzur bulanlar,
Üstünde yağmurlar karlar görürüm,
Dostuna güvenip yola çıkanı,
İş başa düşünce horlar görürüm.

Makama geçip de gururlananlar,
Nice sivri sivri boylar görürüm,
Vereceğim diye vaat edip de,
Size atılmayan oylar görürüm.

Gözü gönlü açık, engin görürüm.
Parası yoktur, zengin görürüm.
Her şeyini dağıtmış, üzgün görürüm.
Hayatından bezmiş dingin görürüm.

Zamanı da, şair Osman zamanı,
Kötü müdür insanların tamamı.
Cehennemin yoktur suyu, hamamı,
Bir gün bedenine konar görürüm.

POSTACILAR TANIŞIM

Yüzün ne kadar soğuk, poyraz estirdin dondum,
Uçurdun gül-ü zardan, susuz çöllere kondum,
Aşkından deli olmuş, divane gönül sundum,
Yanına her varışta, beni geri çevirdin.

Her sabah ümit ettim, her sabah tasalandım,
Dermanını vermedin, yıllarca hastalandım,
Ecel geldi genç yaşta, âlemden postalandım,
Büyüdü aşk ağacım, balta vurdun devirdin.

Dertlerle acılarla, geçti bütün yıllarım,
Sana giden yollarda, mendilimi salladım,
Haftanın her gününde, sana mektup yolladım,
Okumadın bir defa, hep evirdin çevirdin.

Postacılar tanışım, mektuplar arkadaşım,
Bu derdi çeke çeke, elliye vardı yaşıım,
Bir garip insan oldum, onmaz oldu bu başım,
Kaldırdın o burnunu, gökyüzüne değirdin.

Aşkın cehennem narı, ömrüm boyunca yaktı,
Delirmiş bu adam diye, ahali bana baktı,
Bir saatin içinde, binlerce şimşek çaktı,
Acılar iplik oldu, dertler ile eğirdin.

Osman AKKOÇ şaşırdı, deli deli geziyor,
Beni sevmediğini, garip gönlüm seziyor,
Yıllarca sabretti de, bir sonrası beziyor,
Uslu uslu gezerken, şu günlerde delirdim.

ÖYLE BİR BAŞLADI Kİ...

Cennet bahçelerinde bir ateştir yakıldı,
Ümitlerim çürüdü, hayallerim yıkıldı,
Bir sevgilim var idi, gurbet ile atıldı,
Aşk denen şey kalbimde alev alev yanıyor.

Sevgi denen güzel şey, duman duman serdedir.
Hasretin yakar durur, aşkın ona gölgedir,
Yıllar geçi yor sanma, bıraktığın yerdedir.
Elli yıllık zamanı bir gün gibi sanıyor.

Bir asır geçse bile, bir zerresi değişmez,
Bağlar bozulsan bile bülbül yeniden göçmez,
Susuz kalan şu gönlüm, pınar görse su içmez,
İlk günler nasıl ise, hala öyle anıyor.

Öyle bir başladı ki, sonu gelmez bu yolun,
Ne gözün kıymeti var, ne vücudun ne kolun,
Öyle bir haldeyim ki, ne evliyim ne dulum,
Yıllandıkça o aşkın, kadeh olup sunuyor.

Hiç o günü beklemem, çünkü gelecek bir gün,
Kendimi cehennemde, seni cennette gördüm,
Beni yaşıyor bilme, elli yıl önce öldüm,
Sevgin yağmur damlası, bulutlarda donuyor.

Senin için şu dünya, dönmez oldu gözümde,
Kırışıklar belirdi, yol yol oldu gözümde,
Ölüme kadar gider, bu zalim aşk bizimle,
Azrail denen melek, fırsatımı tanıyor.

Hep seni düşünürüm, her saat her dakika,
Daraldı giden yollar, her biri bir patika,
Anılar şimşek çaktı, sevgiler bir şahika,
Bu kadar sevgiden sonra, şu hasret utanıyor,

Gölde suna oldum da, bir batar bir çıkarım,
Günün her saatinde, yola çıkar bakarım,
Senin için dünyamı, şu âlemi yıkarım,
Aşk kuşu denen bülbül, daldan dala konuyor.

Yaşın altmış tır senin, aşkı meşki neylersin,
Sen ilk günler nasılsan, yarım asır öylesin,
Bırakmam ölene dek, bunu iyi bilesin,
Her kadehte bir anı, ya da sevgi banıyor.

Osman AKKOÇ söylersin, sen aklını kaçırdın,
Böyle aşk sözleriyle, sabırları taşırdın,
Onsuz olduğun zaman, sakın sakın yaşardın,
O aklına geldikçe, aşk atına biniyor.

OTOBÜSTEKİ KADIN

Durmadan gülüyorsun, bilemem nedir adın,
Hafızamda canlandı, yaklaştım adım adım,
Şimşek çarpmışa döndüm, başta akıl koymadın,
İsmini bahşet bana, bir hata yapmayalım.

Diken oldu batıyor, oturduğum şu koltuk,
Biz nerede tanıştık, nerede ahbap olduk,
Yolcular arasında, ne aradık ne bulduk,
Bir anlık tanışmayı, fırlatıp atmayalım.

Tefenni ye varınca, inelim konuşalım,
Ya bir dost, ya bir bacı olarak tanışalım,
Ne karara varırsak, o yönde anlaşalım.
Bu önemli konunun üstüne yatmayalım.

Şu yolculuk bitmeden, üzme kendini tanıt,
Bakışlarınla anlat, bana olsun bir yanıt,
Yolculuk esnasında, ilk defa oldum tanık,
İçimize bilinmez, bir derdi katmayalım.

Akşam eve varınca, söylemezsen yatamam,
İnan ölene kadar, hiç içimden atamam,
Bu konunun içinden, yıllar boyu çıkamam,
Yolumuzu ararken, çıkmaza çatmayalım.

Ne olur gülüp durma, yüzüme bakma öyle,
Tanış mıyız değil miyiz, durmadan hemen söyle,
Sabahtan yalvarırım, şimdi oluyor öğle,
Yanlışıklıkla yad elde, bir eli tutmayalım.

Ne kadar çalıştım da bir sonuç alamadım,
Otobüsten indi de, aradım bulamadım,
Tanış mı değimliydi, tatminkâr olamadım,
Şair Osman AKKOÇ' u, hesaba katmayalım.

PİR OLSUN

Olduğun gibi görün,
İçin dışın bir olsun,
At içinden nefreti,
Zalim gönlün pir olsun.

Kötülüklerin başı,
Kahrolası o gurur,
Nefsine köle olma,
Köle olan kör olur.

Haram tatlı görünür,
Yeme sakın acıdır,
Başkasının kadını,
Sana ana bacıdır.

Ne kadar zor olsa da,
Olsun söyle gerçekler,
Cennet veya cehennem,
Bizlerden bunu bekler.

Hiç kimsenin suçunu,
Yüzüne vurma sakın,
Kötülerle dost olma,
Orada durma sakın.

Sabır selamet derler,
En iyisi hoşgörü,
Yol dikenli olsa da,
Bu yoldan dönme yürü.

Kırma sakın bir hatır,
Bu çok önemli konu,
İlim öğren bir satır,
İhmal etme hiç onu.

Ahirete hazır ol,
Ölüm her an hazırda,
Kitabı sol taraftan
Almayasın huzurda.

Dünyada yaşar iken.
Harama tohum ekme,
Dünyanın cezasını,
Öldükten sonra çekme.

Osman AKKOÇ şiirle,
Anlatırda okunmaz,
Kimsenin kulağına,
Küpe olup takılmaz.

PARA ÖNDE GELİYOR

Giderim aşk yolunda, sen o yolun tozusun,
Yaylamdaki çadırın, koyunusun, kuzusun,
Bana layık değilsin, sen bir ağa kızısın,
Zenginler fakirlere, kız vermiyor nedendir.

Fakirlik başa bela, aşk ise daha bela,
Seven sevilen değil, para çıkıyor yola,
Nice çağlar atladık, devam ediyor hala,
Kişi paradan başka, şey görmüyor nedendir.

Aşkların sevgilerin çözümü para oldu,
Kişilerin gönlünde onulmaz yara oldu,
Nice aşkın sevginin, günleri kara oldu,
Sevgiler muradına hep ermiyor nedendir.

O Leylalar Mecnunlar, Şirinler ve Aslılar,
Şimdiki sevgililer, onlar gibi yaşlılar,
Paraya tapıyorlar, günümüzde yaşlılar,
Bir aşk için bu riske, girmiyorlar nedendir.

Sevgi ferman dinlemez, hep gider aşk yolunda,
Para menfaat nedir, sevgi vardır kolunda,
Para girer araya, iş bozulur sonunda,
Aşk nedir para nedir, sormuyorlar nedendir.

İnsan hakları denen, konu bunun özüdür,
Yunus'un, Mevlana'nın, unutulmaz sözüdür,
Aşk ve sevgi konusu, tüm kalplerin gözüdür,
Bir kitapta toplayıp dermiyorlar nedendir.

Fakirlerin hakkı yok, zengin kızı almaya,
Gönlünce istediği, nazlı yâri bulmaya,
Oğlan parasızlıktan, mahkûm bekâr kalmaya,
Dağları delse bile, vermiyorlar nedendir.

Nedendir de şairim, bu konular nedendir,
Sevgiler koyun olsa, Osman AKKOÇ güdendir,
Sevginin hoş görünün arkasından gidendir,
Sevene sevdiğine vermiyorlar nedendir.

PENCERENİN ÖNÜNDE

Yine bir yaz akşamı, yine saatim yirmi,
Bir telefon çalarda, bir haberim gelir mi?
Yoldan geçen olurda, bana selam verir mi?
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

Yine güneş batmakta, kızılıklar ufukta,
Kuşlar yuvaya dönmüş, yine bana bakmakta,
Nazlı yar özlemişte henüz yola çıkmakta,
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

Her günümün akşamı, hüzünlenir bakarım,
Bir bardak çay içerim, sigaramı yakarım,
Ona kavuşmak için, biraz sonra çıkarım,
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

Seninle geçer gider, her akşamın zamanı,
Seni anmakla geçti, hayatımın tamamı,
Yandı aşk ateşimden, göğе çıktı dumanı,
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

Diğеr akşamlarımdan, bu akşam daha başka,
Daha derin bir sevgi, daha yakınım aşka,
Hala severim onu, elli yıllık bir yaşta,
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

Penceremin önünde, koskoca bir çınar var,
Suyundan içtiğimiz, iki kurna pınar var.
İçimde elli yıldır yanıp duran bir nar var,
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

Sabahtan otururum, beklerim hep akşamı,
Ne kadar gelmese de, bitirmez bu aşkımlı,
Gözlerim nemli nemli, kalbim bir sel taşkınlı,
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

Her akşamın anısı, hesap etsem sayılmaz,
Öyle dalar gider ki, OSMAN AKKOÇ ayılmaz,
Her şeye dayanılır da, bu aşka dayanılmaz,
Diye beklerim seni, pencerenin önünde.

ONSEKİZ YAŞINDA

Kot pantolon yelek sana yakışmış,
İnci kemer bele girmiş sıkışmış,
Cümle alem sana bakmış bakışmış,
On sekiz yaşında bir kız olmuşsun.

Uzun ayakkabı, bir kısa gömlek,
Bana nasip oldu, ilk seni görmek,
Lisede okuyan, bir kıza örnek,
Önüne gelene beni sormuşsun.

Göğüslerin belli, ince dantelden,
Nazar değer diye, korktum yad elden,
Farkın yoktu o gün, taze bir gülden,
On sekiz yaşında, bir kız olmuşsun.

Pantolon tenine girmiş yapışmış,
Gönülden gönüle sevda akışmış,
Ardından gitmeye, herkes kalkışmış,
OSMAN var mı diye, bakmış durmuşsun.

Yaşın elli beş değil, sanki on sekiz,
Seni öyle sandık, şaşırdık hepimiz,
Gördüm ailecek, böylesiniz siz.
Hep kendine layık, biri olmuşsun.

Bir eş mi ararsın böyle gezmekle
Kazancın ne olur, beni üzmekle,
Kendi onurunu, basıp ezmekle,
Elli beş yaşına varıp durmuşsun.

OKU ANNECİ (DAVETİYE)

Oku salmışsın bana, düğünün ne zamandır,
Dertlerim poyraz oldu neşelerim samandır,
Gönlün telleri kopmuş, fırlatılmış kemandır,
Okunun karşılığı bir kırık kalple geldim.

Beni soran olursa, tanıdık biri dersin,
Bir an karşılaşsak, gülmek için denersin,
Ben ayrıldıktan sonrada, arabaya binersin,
Okunun karşılığı, bir kırık kalple geldim.

Bana yar olamadın, başkasına eş oldun,
Hiç içki içmez iken, meyhanede keş oldum,
Şu andan itibaren, ben sana kardeş oldum,
Okunun karşılığı, bir kırık kalple geldim.

Başka diyeceğim yok, sana uğurlar olsun,
Mutluluk demir kale, neşesi surlar olsun,
Duacıyım Allah'tan, dilerim bunlar olsun,
Okunun karşılığı, bir kırık kalple geldim.

Duvağının üstüne bir gül atar giderim,
Dertlerle doldurulmuş, bir yük katar giderim,
Güldürmedin aşkıma, bir kaş çatar giderim,
Okunun karşılığı, bir kırık kalple geldim.

Suçum varımı bilemem, neden beni bıraktın,
Aramız iyi idi, sorunu sen yarattın,
Kara sürdün eline, şu ömrümü kararttın,
Okunun karşılığı, bir kırık kalple geldim.

Sen erdin muradına, ömür boyu bekârim,
Sana bir şey olursa, şu dünyayı yıkarım,
Ölene dek sabreder, dişlerimi sıkarım,
Okunun karşılığı, bir kırık kalple geldim.

OSMAN sen delirdin mi, hangi düğüne geldin,
Aşk denen bir iplikte, en son düğüme geldin,
Dostlarını bıraktın, onun köyüne geldin,
Okunun karşılığı, kırık bir kalple geldim.

NEMLİ GÖZLÜM

Güzel olan nedir bana söyleyin,
Niçin kalkar, gecelikle öğleyin,
Şeytan çarpsın, budur sana dileğim,
Dualarım kabul olur görürsün.

Kot pantolon, bağı açık bir yelek,
Merhamet yok taş basılı o yürek,
Nasıl olmuş, seni “sev” demiş felek,
Hastalanır çeke çeke ölürsün.

Bağ etmişsin, bülbül ötmez sinende,
Laf eksilmez, gevelersin çenende,
Nadim olup ecel atı binende,
O “sırat” tan bilmem nasıl yürürsün.

Bir gün gelir, sende nadim olursun,
Yaşlanır da, mahrecini bulursun,
Susuz kalmış güller gibi kurursun,
Dertlerini küreklerle kürürsün.

Zalim misin vefasız mı bilemem,
Bir dert verdin, çekiyorum ölemem,
Hep ağlattı zalim aşkın gülemem,
Kıymetimi bir gün olur bilirsin.

Gülüp duran lanet yüzün yakıcı,
Çok kişiler karşılardan bakıcı,
Her gönül e sel olup ta akıcı,
Şu gönlüme tipi olur bürürsün.

Çile çeker, Osman AKKOÇ bilinmez,
Yardım ister imdadına gelinmez,
Günahların artar durur silinmez
Gözyaşlarım ıslatır da çürürsün.

SAYGILAR MERDİVENİ

Saygılar merdiveni, çıktıkça zorlaşıyor,
Sabırlar dalga olmuş, sahillerden taşıyor,
Dert yükleri arttıkça, bedenlerden aşılıyor,
Her derdi önleyecek, selamı vermiyorsun.

Her saygının sınırı, ya da kalesi vardır,
Her çölün bir vahası, gülü lalesi vardır.
Yıllarca aşk çekenin, bir an gülesi vardır,
Güldürecek cümleyi, kelamı vermiyorsun.

Büyük aşkı bağlayan, Allah a saygıdandır,
Sevgiyi bitirmişse, verilen kaygıdandır,
Kara görünmüş ise, görünen martıdandır.
Sanki dilin lal olmuş, meramı vermiyorsun.

Yaylası olmayan dağda, koyun kuzu ne arar,
Aşk defteri kayıpsa, onda yazı ne arar,
Sevdiğin belli değil, sevdalansam ne yarar,
Seviyor musun diye, soranı vermiyorsun.

Macera arıyorsan, ben öylesi değilim,
Sevmeyen bir kadının, kul kölesi değilim.
Yalancı bir aşk için, hiç ölesi değilim,
Bu cezayı hatırlını, kıranı vermiyorsun.

Beni çok seviyorsan, bu aşk bizimse eğer,
Bu derdi bu çileyi, ömrümce çekmeye değer,
O ellerin öpülür, sözüne boyun eğer,
Bu aşkı inanıp da, varanı vermiyorsun.

Osman AKKOÇ gibisi, bulunmaz biraz zordur,
Sevgisiz aşk vereceksen, nazı edayı durdur,
Aşk denen bu hastalık, külün içinde kordur.
Senin için bu aşkı, yoranı vermiyorsun.

SERVİLER GÖLGE ETMİŞ

Nazar boncuğu sandım, gerdandaki benini,
Serviler gölge etmiş, serin tutmuş tenini,
Senin gibi güzele değişmem kırk gelini.
Altmış yaşına bastım, senin gibi görmedim.

Servilerin dibine uzanmış yatıvermiş,
Başındaki türbanı, çıkarmış atıvermiş,
Dar fistanın altından, göğüsler çıkıvermiş,
Altmış yaşına vardım, böyle güzel görmedim.

Gölgenin koyusunda, derince bir kuytuda,
Sere serpe yatmış da, kala kaldım uykuda,
Bir kolu yastık olmuş, öbür kolu kıyıda,
Altmış yaşına vardım, böyle güzel görmedim.

Gece karanlığında, yere düşmüş ay sandım,
Susamışım yıllardır, dere sandım çay sandım,
Yirmisindeki kızı, daha küçük toy sandım,
Altmış yaşına bastım böyle güzel görmedim.

Nazar değer sandım da, bakamadım yüzüne,
İdam emri verseler, yatar idim dizine,
Saçını yorgan etmiş, sürme çekmiş gözüne,
Altmış yaşına bastım, böyle güzel görmedim.

Yıllar geçti aradan, o yatışı duruyor,
O derin uykusunda, ne hayaller kuruyor.
O aklıma geldikçe, ağzım dilim kuruyor,
Altmış yaşına bastım, böyle güzel görmedim.

Mest oldun Şair OSMAN, onu gördün mest oldun,
Suyolunu aşk ettin, kırılacak testi oldun,
Unuttun şu âlemi, tüm dertlerden üst oldun.
Altmış yaşına bastım, öyle güzel görmedim.

RÜZGÂRA SESLENİŞ

Ey rüzgâr söyle bana, niçin deli esersin,
Yaz mevsimi kaybolur, insanlara küsersin,
Yardan haber sorunca, selamını kesersin,
Hangi yerden gelir de, nerelere gidersin?

Temas eder geçersin, denizlere göllere,
Yanaşır temas eder, taze açan güllere,
Yağmurlar getirirsin, ırmaklara sellere,
Hangi yerden gelirde nerelere gidersin?

Karlı dağlar başından, düz ovaya inersin,
Bulutların üstüne, yolcu olur binersin,
Nerde bir sıcak görsen, oralara sinersin,
Hangi yerden gelir de, nerelere gidersin?

Bazen sakın durursun, bazen deli koşarsın,
Misafire benzersin, her bir yerde yaşarsın,
Yemyeşil ormanlardan, yaylalardan aşarsın,
Hangi yerden gelir de, nerelere gidersin?

Bazen soğuk durursun, bazen insana yarsın,
Bazen yağmur ve tipi, bazen de soğuk karsın,
Dünyanın her yerinde, her bir noktada varsın,
Hangi yerden gelir de, nerelere gidersin?

Bazen evin içinde, bazen de ciğerimde,
Kanımda damarımda, can alıcı yerimde,
Bazen çok yükseklerde, bazen de çok derinde,
Hangi yerden gelir de, nerelere gidersin?

Bazen bir şeyler alır, bir yerlere yollarsın,
Dalları yaprakları, beşik gibi sallarsın,
Bazen ısıklık çalarsın, bazı günler horlarsın.
Hangi yerden gelir de, nerelere gidersin?

Osman AKKOÇ şafakta kalkar sana kavuşur,
Bazen olur seninle, saatlerce konuşur,
Zamanın her anında, senin ile tanışır,
Hangi yerden gelir de, nerelere gidersin?

SAHİFELERİM DOLU

Aşktan bir saray ettin, kalbimde tacım tahtım,
Kimse gelip girmedi, gülmedi kara bahtım,
Ne gelen var ne giden, yıllarca yola baktım,
İlk önce yağmur yağdı, sonra kar oldu gitti.

Aşktan bir bahçe ettin, kalbimdedir bülbülün,
Yıllardır hasret ettin, erken gelecek ölüm,
Yeşerdi aşk ağacım, kurudu bölüm bölüm,
Sarardı bağbanım da, limon ve nar oldu gitti.

Aşktan bir şarkı ettin, kalbimdedir bestesi,
Suyolunda kırıldı, doldurulan testisi,
Çalıştım çabaladım, gelinmedi üstesi,
Bu yüzden evim yurdum, ona bağ oldu gitti.

Aşkımı nikâh ettim, hasret ile evlendim,
Aklım gitti başımdan, yıllar yılı delilendim,
Şimdi ölmüş biriyim, tabutumda güllendim,
Elli yıl yar oldu da, ele yar oldu gitti.

Osman AKKOÇ, şiirle sahifelerin dolu,
Nerede acı dert varsa, geldi de beni buldu,
Ümitlerim gözyaşı, gözyaşım yağmur oldu,
Gençliğimde saçlarım, bak hep kır oldu gitti.

BU AŞK EMANETTİR

Verdiğim bu aşk sana emanetmiş anladım,
Tüm dostlarım darıldı, düşman ettim kınandım,
Kalbimde yara açtın, yıllar yılı kanadın,
Akan kanlar durmuyor silmeye hacet yoktur.

Yorgun düştüm kalbinde, gelip de kaldırmadın,
Her zaman hasta gördün, güldün de aldırmadın,
Nice sözler verdin de, yerine buldurmadın.
Ölüm döşeğindeyim gelmene lüzum yoktur.

Kara kara düşündüm, yağmur yağmur ağladım,
Nice şeyler vaat ettin, tükürüğünü yaladın,
Aklın başına geldi şimdi beni aradın,
Zaten yıkılmışım ben çelmeye lüzum yoktur.

Sıra şimdi sendedir, ben bakayım karşıdan,
Evin dostlarla dolu farkı yoktur çarşıdan,
Refah içinde gezdin, yine benim yaşatan,
Çekeceksin yıllarca, ölmeye lüzum yoktur.

Osman AKKOÇ da insan, o da yaşardı öyle,
Eziyet etsen bile yine koşardı öyle,
Acılarla dertlerle nasıl başardı böyle,
Halim malum herkese, bilmeye hacet yoktur.

KALDIRIMLAR

Avareyim işim yok, gezinirim pazarda,
Neşeler odun oldu kesiliyor hızarda,
Seni arar gözlerim, gelip giden nazarda,
Gide gide yoruldu kaldırımlar bitmiyor.

Pazartesi gelince kederlidir zamanım,
Arar durur gözlerim nerde benim cananım,
Kış günleri donarım erken tüter dumanım,
Bakar körüm yolunda kimse yardım etmiyor.

Geçmeyen günün biri, zorlandığım Salıdır,
Saatlerim dikendir, dakikalar çalır,
Bomboş duran gönlümde anıların yalır,
Gözlerimden hayalin, zalim aşkın gitmiyor.

Pazartesi Salıdan zor geçiyor Çarşamba,
Kederler anı olur, az satılır çarşımda,
Yetmişinde gibiyim şu gencecik yaşımda,
Senin sazın çalınır benim borum ötmüyor.

Zalimleşir Perşembe haftanın ortasında,
Ecel şerbeti sundu, zehir oldu tasımda,
Minarede salalar, Cuma var arkasında,
Yaktın kül ettin beni bacam artık tütmüyor.

Cumartesi günleri, çokça olur neşeler,
Nazlı yârim karşımda hep boşalır şişeler,
Koltuğuma geçince, başka olur köşeler,
Başka günler ayağım, yollarda yürütmüyor.

Pazar günü olanda hallerimiz dirlikte,
Nazlı yâri kol kola, benim ile birlikte,
Nasıl geçer o Pazar, kahkahayla gülüşte,
Bu neşeler sevinçler başka gün gözükmüyor.

Ramazanda kurbanda, yâri gelir sevinir,
Yılın her bayramında, Osman Akkoç değinir,
Yâri gelecek diye, neler neler giyinir,
Pazar ve cumartesi, sonrası söz etmiyor.

KARIŞMAYIN

Varsın teneke sobada yansın ocağı,
Teneke sobayla ısınsın odası,
Teneke leğende yıkansın bedeni,
Varsın tangır tungur etsin,
Duysun mahalle.

Varsın tabanları nasır olsun,
Soğan koksun odaları,
Donsuz gezsın küçük çocukları,
Sümüklü burunları olsun,
Varsın tan yeri ağarmadan kalksın,
Yudumlasın çayını.

Varsın tezek kokuları gelsin, yandaki ahırdan,
İnek öküz sesleriyle çınlasın odaları,
Varsın köpek beklesin koyunları,
Sevsin, sevişsin köpeklerle,
Sadık dostları olsun kediler.

Varsın tarhana çorbası kaynasın isli dığanlarda,
İçi acı biberli hörp hörp içilsin varsın
Varsın başları örtülü olsun kızlarının karısının,
O güzelim örükleri samanın tozuyla belensin,
Varsın kalkmasın kaşları,
Gülmesin yüzleri genç kızların.

Varsın keklik ötsün kafeste,
Duvarı dolma tüfek asılsın,
Soğanlar asmak asmak,
Domatesler çürümeye yüz tutsun buzdolapsız,
Varsın mısır ekmeği edilsin saçların üstünde,
Ufalmansın tarhana çorbasının içine,
Onlar ısıtsın karınlarını,

Varsın sırtına kirli bir kirli torba assın,
Kırık tekerleği ile ahşap kağnısıyla,
Gıcır gıcır ovaya gitsin benim fakir çiftçim.
Varsın aldatsınlar siyasiler,
Sigaranın üstüne yazsınlar çiftçimin anlattıklarını,
Sonrası bir çöp sepetine atsınlar.
Defalarca yapsınlar bunları.
Oy isterken varılsın yanına,
Oy atıldıktan sonra aranıp sorulmasın benim çiftçim.

Varsınlar “Milletin hakiki efendisi” desinler dursunlar.
Varsın kurbandan kurbanda görsün bir parça eti,
Ramazan bayramında yesin şekeri,
Kesilecek pastası olmasın varsın,
Nasıl olsa, ne soran var ne arayan.

HER GELENE İKRAM EDİLİR

Her gelene ikram edilir, kahve ya da ay,
Halkımız derki, böyle bir kuruluşa hay hay,
Her gelen mşterkiye kafa patlatır, Zeki Turay,
Bazen ocuğa, bazı orta yaşa, bazen beye benziyor.

Bazen arabaya biner, bazen görülür yayan,
Bir ormandan bir ormana, dayan Allah'ım dayan,
Bazen çok görünür, bazen kaybolur, Kemal Ayan,
alalığını tamamlamış, bademleşmiş iye benziyor.

Bazen çok çalışırlar, bazı günler yatarlar,
Bazı toplanıp, muhtarlar eşmesi yaparlar,
Bir oraya bir buraya koşturur muhtarlar,
Ne yeryüzü, ne atmosfer ne de göğe benziyor.

Bazen onlarla geçer, isimlerimiz adlarımız,
Onlarla gelir, onlarla bozulur ağız tatlarımız,
Bazen aleyhte, bazen lehte dava açar avukatlarımız,
Ben anlatamam, bunu da siz söyleyin neye benziyor.

Ankara'mız, İstanbul'umuz, Sivas ve Hatay'ımız,
Bazen amcamız kardeşimiz ya da dayımız,
Sabah akşam telefon eder durur Osman Okay'ımız,
Kıvrak gayda almaya çalışan meye benziyor.

Bazen zehirden yapılmış hap, bazen de baş tacı,
Bazen düşman sanır kişiler, bazen de ana bacı,
alışmaktan eli ermez, bizim şu icracı,
Bazen dönüme paftaya, bazen de saya benziyor

Onlarla işlenir geleceğimiz, bedenimizdeki genlerimiz,
Onlarla geçer gençlik yıllarımızdaki günlerimiz,
İl, ile, kasaba, köy demez, gider ğretmenlerimiz,
Sabahları yapraklara çiçeklere düşen iye benziyor.

HADI CANIM SENDE

Her saatte her günde,
Ya arkamda ya önde,
Akıl koymadın bende,
Hadi be canım sende.

Ne kır koydun ne bayır,
Yoktur senden bir hayır,
Gönlünü ondan ayır,
Hayır, be hayır hayır.

Haydi, be yallah yallah,
Sabırlar versin Allah,
Döverim seni vallah,
Her günde akşam sabah.

Bırak benim yakamı,
Gücendirme atanı,
Sen sevmeye bir tanı,
Yakarım oteli hanı.

Bostandan dışta kabak,
Faydasız güzele ha bak,
Her zaman halin kubat,
Söz verdin hani hani.

Ateş var yanar içim,
Bu cilve naz ne biçim,
Göğüsleri bir içim,
Şimdi den sonra sen tanı.

Seni sevenle bilir,
Sen seversen sevilir,
Yanına OSMAN gelir,
Sonra çıkıverir canı.

GİTMEK ÇAREDİR BANA

Bırakıp gitmek çare, gitmemek acı bana,
Bir tek sevgilim sensin, gerisi bacı bana,
Bir kez seviyorum de, ne olur acı bana,
Kimsesizim sılada, başka kimsem yok benim.

Kalmanın acıları çok geldi yetti bana,
Bülbül göçtü bağımdan, baykuşlar öttü bana,
Neşeler bıraktı da, hep dertler güttü bana,
Kimsesizim sılada, başka kimsem yok benim.

Neşeleri kendin al, dertleri bırak bana,
Altmış yıldır giderim, yine de ırak bana,
Sen benim gül bahçemsin, gerisi kurak bana,
Kimsesizim sılada, başka kimsem yok benim.

Yaz günlerin sıcağı, sen yoksan ayaz bana,
Gecelerin zifiri, sen varsan beyaz bana,
Eğer bir derdin varsa, mektup ile yaz bana,
Kimsesizim sılada, başka kimsem yok benim.

Benim gitmem şart oldu, kalmak sünnettir bana,
Bir saatim dakikam, saniyem cinnettir bana,
Keyfin nasıl isterse, etme hiç minnet bana,
Kimsesizim sılada, başka kimsem yok benim.

Kalmak çok zor geliyor, gitmesi kolay bana,
Bir gün yanında kalmam, büyük bir olay bana,
Senin bütün sözlerin, her zaman alay bana
Kimsesizim sılada, başka kimsem yok benim.

Osman AKKOÇ da derler, şair de derler bana,
Halk ile beraberdir, sair de derler bana,
O türlü konulara, dair de derler bana,
Kimsesizim sılada, başka kimsem yok benim.

GEL DE GÖR BENİM ÜLKEME

Peri Bacalarını, ya da Efes, Göreme,
Bir kez gelip görenler, yakalanmaz vereme,
Görenler unutamaz, gezerlerse ülkeme,
Toroslar Akdeniz'den, gel gel eder çağırır.

Erzurum'un yaylası, Antalya'nın sıcağı,
Karadeniz Bölgesi, ormanların kucağı,
Yaylalarda Yörügün, tüter durur ocağı,
Karlı durur dağları, başları hep ağarır.

Adana'nın pamuğu, Konya'nın o buğdayı,
Bir yanında kar yağar, bir yanında yaz ayı,
Zirvedeyim der durur, Ağrı Dağının boyu,
Bembeyaz koyunları, kuzuları yayılır.

Bir tarihi anlatır, İstanbul kültür dolu,
Amasya'nın elması, ormandır Bursa, Bolu,
Nice yerlere gider, Fırat'ın, Dicle'nin kolu,
Ne biter anlatmakla, ne oturup sayılır.

Şehitler diyarıdır, "Çanakkale Geçilmez",
Kars'ın yaylalarında, sular soğuk içilmez,
Her biri ayrı güzel, birbirinden seçilmez,
Hastalanıp gelenler, buralara bayılır.

Hakkâri, Şanlıurfa, Kırklareli, Edirne,
Yavru vatan Kıbrıs'tan, çağırır sizi Girne,
Balıkesir, Bandırma, İzmit denizde düğme,
Çanakkale Boğazı, Marmara'dan ayrılır.

Burdur, Muğla, Isparta, Sivas, Konya, Denizli,
Pamukkale'nin sırrı, doğanın içinde gizli,
Palandöken Dağları, sabah ve akşam sisli,
Karadeniz Ege'yle, Akdeniz'i kayırır.

Nelerini sayayım, ÷lkemi çok severim,
Cennete götürseler, orada da överim,
Güzelliğın önünde, başım öne eğirim,
İnan beni her yönden, fazlasıyla doyurur.

Şair Osman AKKOÇ'un, vatana memleketi,
O güzel ülkesini, tanıtmaktır niyeti,
Her yerinden beslenir, büyür kemiğı eti,
Vatanımın her yeri ilim, ilçem sayılır.

CEVRIYE

Her zaman gezer durur, sanki olmuş devriye,
Her gelene laf atar, çatar durur geriye,
İnce belli bir kızdır, çok sevilir Cevriye,
Çatmayınca melektir, çatarsan canavar olur.

Kızdığı zamanlarda, hiç yanına gelinmez,
Ne zaman ne yapacağı, o an için bilinmez,
Çok oğlanlar istedi, kimse ile evlenmez,
Evlenecek kişiye, şımarık bir yar olur.

Annesi ve babası, onu özgür bırakmış,
Ulu tanrım bu kızı, ne de güzel yaratmış,
Bir gün oğlanın bir, önüne bir gül atmış,
Böyle şeylere sevmez, çevriye bir kar olur.

Kendi başına buyruk, her yerde gezer durur,
Konum komşularına, her zaman üzer durur,
O büyük gözleriyle, etrafı süzer durur,
Bazen çok konuşurda sanki bir dırdır olur.

Kimsenin tavuğuna, horozuna kış demez,
Tembelliği tutar da, bazen bir iş işlemez,
Kurmaz hiçbir hayalde, hiçbir konu düşlemez,
Günler aylar geçer de, çevriye bir yıl olur.

Çevriye bazen kıştır, bazen sıcaktır yazdır,
Sanki erkek gibidir, neler desem de azdır.
Her konuda haberdar, bilgili ve kurnazdır.
Bazen haddini aşar, çevriye bir kıl olur.

Osman AKKOÇ amcası, yazdı ona şiiri,
Her zaman över durur, çok sevenlerden biri,
Eğer çatan olursa, parçalar diri diri,
Bazı günler baharda, çiçekli bir dal olur.

DAMLALAR DERE OLMUŞ

İlkbaharda yeşillikler içinde,
Tomurcuk kalmışsın açamamışsın,
Nice dertler ıstıraplar çekmişsin,
Yinede genç kalmış kocamamışsın.

Gözyaşları dere etmiş gözüne,
Geçe çektir hep dertler üzülmeye,
Güneş yakmış çöl ovada yüzünü,
Derdini kimseye açamamışsın.

Ümitlerin nergis olmuş eğilmiş,
Bu cezalar sana Hak'tan verilmiş,
Sevgilerin kötü olmuş yerilmiş,
Yükselmiş onurun, alçalmamışsın.

Devamlı gizlenmiş bulunmamışsın,
Şöyle bir dolaşıp salınmamışsın,
Pazara çıkmışsın alınmamışsın,
Yakalamışlar da kaçamamışsın.

O gül yüzün sararsa da solsa da,
Alan alır cehennemlik olsa da,
Osman AKKOÇ yüz yaşına varsa da,
Şaire sırrını açamamışsın.

ASARLAR BENİ

On bir aydır kirasını ödedim,
Zam istedi itirazsız eh dedim,
Kavga etti ev sahibine dedim.
Neden suçlu etti yasalar beni.

Evimden çık dedi suyumı kesti,
Başıma fırlattı kırıldı testi,
Ev dedik oturduk, o bir kümesti,
Bu suçumdan ötürü asalar beni.

Eşyalarım fırlatıldı atıldı,
Kavgamıza oğulları katıldı,
Hapishanede on altı gün yatıldı,
Ayakların altına basalar beni.

Osman AKKOÇ haksızlıklar içinde,
Komşularla sade şeker geçimde,
Böyle yasa anlamazlık içimde,
Böyle söylemiş olsam taşlarlar beni.

DERTLER ARDI ARDINA

Nasıl olur da gelir, dertler ardı ardına,
Hiçbir kimse gelmiyor, neden bana yardıma,
Birçok haber gönderdim, o vefasız kadına,
Sevmiyorum dedi de, kötü sözler yolladı.

Zihnimde oluşuyor, sorular ve cevaplar,
Senin sahte sevgini, ancak bir ölüm paklar,
O yıllar o mevsimler, dakikalar saatler,
Her saat deprem oldu, gece gündüz salladı.

Bir soruya bin cevap, bulunup veriliyor,
Sinirler ayaklanıp, her saat geriliyor,
Ölmüş olan kinlerim, yeniden diriliyor,
Bir dost aramak için, ellerim hep çalladı.

Bu kadının hakkında, neden yazıp dururum,
Elli yıldır kırıldı, şerefim ve gururum,
El âlem güler durur, ben hep dertli olurum,
Yaşanacak bir saat, bir dakika kalmadı.

Defterlerim sabretti, kalemlerim hep yazdı,
Eller mektup atarken, ümitlerim dert yazdı,
Bu hüzünlü günümde, aleyhimde dört yazdı.
Şu yaralı gönlümü, garip sinem kolladı.

Bu ne biçim bir hayat, ne biçim bir aşktır,
Bu sarayın köşküne, atılıp duran taştır,
Mevsimler geldi geçti, yaz olmadı hep kıştı,
Ayrılmadı bu aşkın, şu gönlümde yılladı.

Osman AKKOÇ kahredip, üzdü durdu kendini,
Hep seyreder durursun, sevdan ile cengimi,
Aldı arasına da sıkıştırdı mengene,
Bu yalancı dünyada, bir kurtaran olmadı.

HEP ŞARKISIN SEN

Aşkını besteledim, hep şarkısın dilimde,
Uğurlamak istedim, mendil kaldı elimde,
Bir küçücük çiçeğim, Arabistan çölünde,
Bir yudumluk sevgi ver, kurtar beni şu dertten.

Senin bu zalim aşkın, ne başladı ne bitti,
Yarım asırlık ömrüm, bu yüzden boşa gitti,
Benim çektiklerim, zevk oldu hoşla gitti,
Bir yudumluk sevgi ver, kurtar beni bu dertten,

Hani hatırlar mısın, Burdur tren garında,
Zemheri soğuşunda, lapa lapa karında
Bırakıp gittin beni, ömrümün baharında,
Bir yudumluk sevgi ver, kurtar beni bu dertten.

Tahammül edilemez, anıların çok acı,
Ölümüne sebeptir, gitsem Çendik plajı,
Sen giderken zehroldu, bana oto garajı,
Bir yudumluk sevgi ver kurtar beni bu dertten.

Burdur'un s deposu, hele kültür sarayı,
Hep onları görünce, dürter durur yarayı,
Hastayım ölüyorum, gel de sen al sırayı,
Bir yudumluk sevgi ver, kurtar beni bu dertten.

Şimdi sensiz gidiyor, otobüsler trenler,
Tanımazlıktan gelir, evvel selam verenler,
Ne olduğumu sorar, şu halimi görenler,
Bir yudumluk sevgi ver, kurtar beni bu dertten.

Üç dibek mahallesi, ya da Oluklar altı,
Bu iki mahallede, nice anılar kaldı,
Lisede okur iken, verilen vaatler vardı,
Bir yudumluk sevgi ver, kurtar beni bu dertten.

Osman AKKOÇ dertlendi, yine yazdı deftere,
Bir gün yolun düşerse, bak seviştığımız yere,
Ölüyorum gez artık, göğsünü gere gere,
Bir yudumluk sevgi ver, kurtar beni bu dertten.

HEMŞİRE HANIM

Dert dinler derman verir, konuşurken sözleri,
İşleri çok olsa da, güler durur yüzleri,
Şu dün ya insanları, gıpta eder sizleri,
Neler yazsam sizlere, yetmez hemşire hanım.

Hep sağduyu hâkimdir, ne kibir var ne gurur,
Her hastanın başında, sabaha dek oturur,
Doktorlar ve hastalar, hep gelir sizi bulur,
Dertleriniz yazmakla, bitmez hemşire hanım.

Gece gündüz görevde, yok mudur saatiniz,
Her derdi çekersiniz, bozular sıhhatiniz,
Meziyetin türlü, doğrudur niyetiniz,
Hiç kimseler bu derdi, çekmez hemşire hanım.

Kendi çocuklarına, bir annelik yapamaz,
Geceleri uykusuz, fırsat bulup yakamaz,
Sorunları çözülmez, kaşlarını çatamaz,
Ömür boyu tatile, gitmez hemşire hanım.

Ne zaman çağrılırsa, bir anda geliverir,
Yaslı günü olsa da, herkese gülüverir,
Hemşirenin derdinden, hemşire hanım bilir,
Düşmanına bile kötülük etmez hemşire hanım.

Melek derler onlara, haklarını vermezler,
Yüzleri güler durur, iç halini bilmezler,
Aile hayatını, hiçbir zaman girmezler,
Mesaisi bitse de, gitmez hemşire hanım.

Kimine anne baba, kimine kardeş bacı,
Her gün ayrı bir derttir, her gün ayrı bir acı,
Kimse size giydirmez, takdir denen o tacı,
İtilir kakılır da, itmez hemşire hanım.

Osman AKKOÇ her zaman, yazdı sizi anlattı,
Aklınıza getirdi, yaranızı kanattı,
Aldattı hak verenler, arka dönüp yan attı,
Velhasıl hiç derdiniz, bitmez hemşire hanım.

HER İKİ CİHAN

Bir vefasız gül için, bülbülü divaneyim,
Ok atılmış yayından, havada zıvanayım,
Evim yurdum yıkılmış, âlemde viraneyim,
Gözleri k r, eli asalı geziyorum ben.

Bir od girdi içime, yandı yandı k l oldu,
Diken battı içime, kırk yıl sonra g l oldu,
Canan ettiğim kişi, şimdi bana el oldu,
Yarım asır sonrası, a ktan beziyorum ben.

Yıllar önce bakışın, yara açtı sinemde,
Kollarım açık kaldı, elli yıllık dönemde,
Hazan mevsimi geldi, yine gözlerim nemde,
Nerelere gittinse, her şeyi seziyorum ben.

Ölmeden kıyamettir, bana her iki cihan,
Senin aşkın olacak, benim canımı kıyan,
Ne bir göz vardır gören, ne de bir kulak duyan,
Dertleri ele alıp, ne eleri eziyorum ben.

Bir rüyadır sanki bu, gece gündüz görünen,
Her saate bir adım, a ktan öte yürünen,
Layık olduğu yere, yürümeye erinen,
Gece gündüz yollara, bakıp gözlüyorum ben.

Kader çekmiş talihim, âlemde sana d  m  ,
Ne eler  a ırırken, kederden yana d  m  ,
 yiler ele gitmiş, vefasız bana d  m  ,
Ne kadar nefret etsem, yine özlüyorum ben.

Osman AKKOÇ bu kadar, kötü müydü yanında,
Nefret ile beslenmiş, kin mi vardı kanında,
 ki saat kalmadın, oturmadın yanımda,
Senin bu hallerinden, her an bezer dururum.

HAYAT ZORLAŞTI

Bu âlemde yaşamak zorlaştı arkadaşlar,
Nerede o baharlar, nerede karlı kışlar,
Sabah kalkınca işe, stresle dertle başlar,
Gürültü bir tarafta, zorluklar bir tarafta.

Nerede temiz hava, nerede yeşillikler,
Evinizde sokakta, kömür kokusu bekler,
Hormonlu yiyecekler, bozuldu içecekler
Darlıklar bir tarafta, sıkıntı bir tarafta.

Konuşacak insan yok, hısım yok akraba yok,
Sevgi saygı kalmamış, anne kardeş baba yok,
İlişkiler kopmuşta bu hususta çaba yok,
Küskünler bir tarafta, hatalar bir tarafta.

Değeri yok paranın alım gücü kalmamış,
Başa geçen kişiden, çaba veren olmamış,
Bu hususta halkımız, sıkıştırıp sormamış,
Zenginler bir tarafta, fakirler bir tarafta.

Çiftçinin ürettiği hep ucuza satılmış,
Tüm verilen sözlerin, üzerine yatılmış,
Zenginlerin cebine, zamlı fiyat katılmış,
Enflasyon bir tarafa, dövizler bir tarafa.

Ülke insanlarının, çabaları boşadır,
Söylenen bütün sözler sanki dağa taşadır,
Yapılan enflasyon ekmeğe ve aşadır,
Acılar bir taraftadır, toklarda bir tarafta.

Osman AKKOÇ konuşur, bazıları kaşınır,
Ülkemizden çalanlar, Avrupa'ya taşınır,
Sözleri duya duya, kulakları aşınır,
Yalanlar bir tarafa, yeminler bir tarafa.

HAYAT MARATONU

Öyle üzdü ki beni bu hayat maratonu,
Acılarla dertlerle, bitecek bunun sonu,
Her zaman ağır bastı, aşk denen zalim konu,
Küçük yaşımdan beri, durmadan koşuşturdu.

Bir taraftan fakirlik yakamı bırakmadı,
Küstü o zalim felek, şans talih yaratmadı,
Koşturdu arkasından, sinesine katmadı,
Neşeleri durdurup, acıları koşturdu.

Kötüymüş alın yazım bir türlü silinmedi,
Yaptığım fedakârlık, kimsece bilinmedi,
Apse yaptı yaralar, o sinem delinmedi,
Neşeleri durdurdu, kederleri coşturdu.

Dediler ki dostlarım:"Böyle sevgi mi olur,
Bir sevgi bir aşk için, ömründen vergi mi olur,
Yazdığın bunca şiir, kitap mı dergimi olur",
Doymadım doyamadım, zalim gönlün aç durdu.

Vefasız bir sevgiye, bir ömre yanarım,
Bir altmış yıl değil de, yüz elli yıl anarım,
Susuz kalmış, kurumuş koskoca bir çınarım,
Bir demet sevgi sundum, o hep bana taş vurdu.

Gücüm yettiği kadar, her yıl tahammül ettim,
Odun attın aşkıma, ocak ettin kül ettin,
Yarenlerin önünde, yad el ettin el ettin,
Ben baharı sundukça, fırtınalı kış attı.

Altmış yılın içinde, yarınların dün oldu,
Yarım asırlık sevgi, şu âleme ün oldu,
Kalbimi saray ettim, karanlık bir in oldu,
Hiç içmezdim içirdi, ömür boyu keş etti.

Şair OSMAN ne yapsa, neden kötü anılır,
Elli yıldır çekerim, ne biter ne kanılır,
Benim sevdiğim kadın, deli diye anılır
Sadakatliler değil, vefasızlar başvurdu.

BİR CAN ÇIKTI

Bir can çıktı çıkacak,
Gidip rahat yatacak,
Tüm dertleri artacak,
Çocuklar ağlayacak.

Dostları toplanacak,
İyi kötü anacak,
Hep birlik ağlanacak,
Sonrada yıkanacak.

Süslü sala konacak,
Salalar okunacak,
Namazı kılınacak,
Fatihalar sunacak.

Dünya malı kalacak,
Kefene sarılacak,
Öz yurduna varacak,
Hak yerini bulacak.

Omuzlarda gidecek,
Fani hayat bitecek,
Oralarda nidecek,
Nice şeyler görececek.

Gömüp bırakacaklar,
Birkaç gün anacaklar,
Dostları yanacaklar,
Ölmemiş sanacaklar.

Cennet mi cehennem mi?
Baba ya da annemi,
Dede veya ninemi,
Hesabı verilecek.

HANGİ CÜMLE?

Söyle neden darıldın, beni bir merak sardı,
Her bakışın sonunda, inan bin anı vardı,
Kalbimi parçaladın, her yerde kanı vardı,
Eğer varsa bir suçum, bir kez sorsan ne olur.

Şu zavallı kalbime, balta vurmuş gibisin,
Gönül mahkemesinde, hesap sormuş gibisin,
Gitmemişsin menzile, hemen durmuş gibisin,
Eğer varsa bir suçum, bir kez sorsan ne olur.

Söyle senin mahkemen, hangi cezayı verdi,
Hangi cümlem kelimem, sana bir eza verdi,
Elli yıllık bu aşka, söyle nazar mı değdi,
Eğer varsa bir suçum, bir kez söyle ne olur.

Zaten çektim cezamı, dahası neden gerek,
Yıllar yılı ağlattın, buna dayanmaz yürek,
Bazen Azrailimsin, bazen de huri melek,
Eğer varsa bir suçum, bir kez söyle ne olur.

Beni suçlu bildiysen, hık demeye ne gerek,
Bir ceza vereceksen, mahkemeye ne gerek,
Osman AKKOÇ ismini, hep silmeye ne gerek,
Eğer varsa bir suçum, bir kez söyle ne olur.

HAYAL ÂLEMİ

Ufukta bir haber var, kanatlanır uçarım,
Aşk denizi üstüne, bin bir sevgi saçarım,
Her günün rüyasında, ben bu hali yaşarım,
Gündüzler zehir bana, gecelerim cennettir.

Her günün gecesinde, sabah olmasın derim,
Uçarım gökyüzüne, her gün ona giderim,
Aşk gülünde bülbülüm, sabaha de öterim,
Gündüzler zehir bana, gecelerim cennettir.

Geceler yârim benim, geceler rüyalarım,
Nereye arzularsan, işte ben oradayım,
Gönlüm arkadaşımıdır, her gün ona sorarım,
Gündüzler zehir bana, gecelerim cennettir.

Kimselere gözükmem, kimseler beni görmez,
Şafak ışımayınca, hayali eve girmez,
Bir odada yalnızım, uykumu kimse bölmez,
Gündüzüm zehir bana, gecelerim cennettir.

OSMAN gündüz yaşamaz, gece gider yârine,
Bir bakarsın görünmez, yeller eser yerine,
Gönül verdi âşıktır, vefasızın birine,
Gündüzlerim zehirdir, geceler cennet bana.

ÖĞRETMENİM

Sen öğrettin her şeyi, sen herkesten ulusun,
Seversin, sevilirsin, sevgilerle dolusun,
“Oku” emri verenin en mübarek kulusun,
Seni ne kadar övsem yetmez öğretmenim.

İlimle irfanla, tarih ile yaşıtsın,
Ülke geleceğine bal tutan bir kaşıksın,
Körpecik zihinlere, yön vermeye âşıksın,
Allah bizi, sizlersiz etmesin öğretmenim.

Fatihler, Kanuniler, dahası Atatürkler,
Onların mirasını halkımız size yükler,
Sizlerin eseridir, yetişen tüm büyükler,
Bu hazzınız çoğalsın, bitmesin öğretmenim.

Bir harf öğretenlere, kırk yıl köle olunur,
Gösterdiğiniz yolda, hep gerçekler bulunur,
Sizlerle nefes alınır, sizlerle solunur,
Çilekeşsindir, hiç kin gütmezsin öğretmenim.

Ülkemin geleceği, genci size emanet,
Eğer bir gün olur da, edilirse ihanet,
Korkmadan, çekinmeden bunu hemen beyan et,
Kirli eller gelip de ödetmesin öğretmenim.

“Kükremiş sel gibisin” her zaman taşacaksın,
Demokrasi ülkündür, bunu başaracaksın,
Dünyaya örnek olup, ufuklar aşacaksın,
Hiç kimseler önüne geçmesin öğretmenim.

Osman AKKOÇ denilen, çağdaş halk şairidir,
İlim yuvası sizde, başkası vesairedir,
Çam sakızı hediye, hep sizlere dairdir,
Başka bir alternatif seçmesin öğretmenim.

ŞEHİTLER

Kurşun sesleri türküm, füze sesi davulum,
Sırtımdadır tüfeğim, elimdedir bavulum,
İsterse sarp yerlerde, dağlarda olsun yolum,
İnmez asla bayrağım, çiğnenmez o vatanım.

Kahramanlık özgürlük, işlemiştir sineme,
Geçmişini unutup, bir kez olsun deneme,
Bilmiyorsanız sorun, dedeme ve nineme,
Düşman ordularını, Akdeniz'e atanım.

Kanım bayraktır benim, onurum ay yıldızdır,
Onlar için ölürüm, can bile ondan azdır,
Vatan için o kışlar, o fırtınalar yazdır,
Çiğnetmem hiç kimseyi, mezarını Atamın.

Karadeniz'im başka, Ege'm başkadır benim,
Doğusunda üşürde, batıda yanar tenim,
Yurduma vatanıma, feda olsun bu tenim,
Ruhları hep şad olsun, şehit olup yatanın.

Osman AKKOÇ seversin, vatanını yurdunu,
Dünyanın devletleri, över durur ordunu,
Dicle, Fırat şahlanır, deli akar o Tuna,
Başı kayaya çarpar, Türk'e gelip çatanın.

AĞLAMAK NEYE YARAR

Vakit geçtikten sonra, ağlamak neye yarar,
Sevemedim diyordum, nerden çıktı bu karar,
Ölene dek sürecek, benim koyduğum kural,
Dedin de hiç bakmadın, şaştım kaldım doğrusu.

Kimseleri sevmedim pişman olursun diye,
Binlerce mektup attım belki okursun diye,
Ant içtim kasem ettin, aşkı korusun diye,
Elli yıl deli etti, bu konunun sorusu.

Geçen kırk beş yılımız, dert ile acı ile
Avundum anıların, bilmezsin kaçı ile
Seni görmek istedim, başının tacı ile
Tüm dostlarım evlendi, bize kaldı darısı.

Belki suç bizde değil, bu suç bizim kaderde,
Devamlı gerdi durdu, aramızdaki perde,
Şimdi arar sorarsın, Osman AKKOÇ nerede,
Olgunlaştı dokunma, patlar gönül yarası.

YOLGEÇEN HANI

Yolgeçen hanına yol ettin beni,
Seni sordular benden üstüme basarak,
Yağmurların ısladı,
Buzların dondurdu beni,
Ve... Sellerin aldı gitti merhametimi sinemden.
Taş bağırlı birisi ettin,
Duyarsızım şimdi ben,
Duyarsızım sayende.

Yıkıldı o hanlar şimdi,
Terk etti benden başkaları seni,
Üstüme basarak bırakıp gittiler,
Gelmeyesiye sana bir daha,
Ben hala oradayım, oralarda bir yerde.
Yolgeçen hanı değil,
Yolgeçen hanının yolu olarak,
Bekliyorum sayende.

Şimdi nerdesin
Nerelerdesin bilmiyorum.
Kurabildin mi başkalarına yolgeçen hanı bir daha,
Onu da bilmiyorum.
Ama ben hala buradayım,
Senin yıkıntılarını seyrediyorum.
Seyrediyorum sayende.

Sen gidince kapandı o yollar,
Otlar bitti üstümde,
Mevsimler düşmanım,
Çiçekler arkadaşım oldu benim,
Oldu sayende.

Allah verede gelmeyesin bir daha,
Açmayasın ikinci yolgeçen hanını,
Senden açılan yaralarımı ümitlerle kapattım,
Kuruyup çatlayan dudaklarımı gözyaşarımla ıslattım,
Şimdi üstüme basıp seni soranlar yok artık.

YASLANSIN

Yaslansın da deli gönöl yaslansın,
Sevemiyor temiz aşkı paslansın,
Ne kadarda yaşlanırsa yaşlansın,
Unutamaz yine gönlü ondadır.

Bayattır da deli gönlüm bayattır.
Bilemedim bu ne biçim hayattır.
Ben yayayım, rahvan giden bir attır,
Onun gözü onu seven candadır.

Karadır da deli gönlüm karadır,
O dertleri acıları sıradır,
Her görüşte, açıkları yaradır,
Aradığım özellikler ondadır.

Dardadır da deli gönlüm dardadır,
Yaz gününde yağıp duran kardadır,
Garip gönlüm hiç sönmeyen nardadır.
Görmeyince pencerede camdadır.

Salınırda deli gönlüm salınır.
Bir gün olur kara sevda can alır.
O vefasız yıllar sonra kan alır,
O sıcakta bir sahilde kumdadır.

Tellidir de deli gönlüm tellidir,
Sevmediği yıllar sonra bellidir.
Uslu durmaz, eser durur yellidir.
Aşk kılıcı çekilmedi kındadır.

OSMAN'dır da, deli gönlüm OSMAN'dır
Çok sevdiğim, deli deli yosmamdır,
Üzümüme salkım veren asmamdır.
Guguk olmuş bir tepede çamdadır.

YETERİNCE

Bir gönöl bahçesinde, susuz kalan bir gülüm,
Nedir bu ıstıraplar acılar, nedir bu zulüm.
Senin yaptıklarından, güzeldir bana ölüm,
Başka çarem kalmadı, gayri ölsem mi bilmem.

Bir gönöl bahçesinden, bir gül sevdim kokladım,
Seviştığımız yere, her gün gittim yokladım,
Fotoğraf göndermiştin, şimdiye dek sakladım,
Buralarda duramam, sana gelsem mi bilmem.

Giderken ağlıyordun, bir mendil sallamadın,
Aradan yıllar geçti, hiç mektup yollamadın,
Sana neler anlattım, bir türlü anlamadın,
Ağlamaktan usandım, gayri gülsem mi bilmem.

Bekledim her gün seni, gelemem yolların kar,
Ne bir sevgilisin sen, ne de sevgili bir yar,
Dertlerin bitmez senin, söylesem daha çok var,
Senin ne yaptığını, gayri bilsem mi bilmem.

DOĞA'NIN EMRİ

Doğanın bir emridir, gül arıya bal yapar,
Ağaçlar çiçek için gövdesini dal yapar,
Bendeki bu dertleri, sendeki bu hal yapar,
Olanlara bakıp da, ondan ders almaz mısın?

Damlalar birleşir de, ırmaklara sel yapar,
Yaz gününde sıcaklar, ılık olur yel yapar,
Senin yapmadığını, bana acır el yapar,
Elli yılda bir sefer, bir haber salmaz mısın?

Yağmur yere düşerken, canlılara ses yapar,
Öğretmen çocuklara, ilim için ders yapar,
Benim fikrim doğruda, senin fikrin ters yapar,
Devamlı yalancısın, doğruda kalmaz mısın?

Görevi icabıdır, kış mevsimi kar yapar,
Bu aşkı bu sevdayı, çok seven bir kul yapar,
Şu divane gönlümü, senin aşkın dar yapar,
Saz oldum, türkü oldum, bir kere çalmaz mısın?

O kuzular koyunlar, bizler için yün yapar,
Saatler dakikalar, birleşirde gün yapar,
Dertlerin acıların, saniyede bin yapar,
Elli yılda bir kere, sözünde durmaz mısın?

Güvercinler sevişir, birbirine kur yapar,
Senin bu yaptığını, bana hangi kul yapar,
O insafsız nefretin, ikimizi dul yapar,
Ne halde olduğumu, bir kere sormaz mısın?

İki tırnak hayvanlar, bizler için süt yapar,
Yün yapar, deri yapar, yemek için et yapar,
Bana yaptıklarını, ne tilki nede azgın it yapar,
Benim için hayatta, bir hayal kurmaz mısın?

Osman AKKOÇ aşkını her zaman baş yapar,
Güler durur karşında, göz üstünde kaş yapar,
Senin o zalim gönlün, sevgi değil taş yapar,
Elli yıllık zamanı, düşünüp yormaz mısın?

SONBAHARIN ZULMÜ

Derdinden nalân imiş, sonbaharda yapraklar,
Darılmış konuşmamış, veda etmiş topraklar,
Kaybetmiş koyununu, otlatmamış otlaklar,
Bir şeyler bir yerlere, darılmışta gidiyor.

O güzelim ırmaklar, dereler bütün selde,
Dökülmüş yaprakları, yeşilliği yok gülde,
Balıklar gizlenmiş de, öten bir kuş yok gölde,
Sıcaklar soğuklara, sarılmış da gidiyor.

Ovaların dağların neşesi yok hazanda,
Deli esen rüzgârlar, yaprağıyla tozanda,
Durmaz tabiat ana, bu halleri kızanda,
Nemsiz kalmış topraklar, yarılmışta gidiyor.

Göçmen kuşlar göç etmiş, terk etmişler sılayı,
Serçeler mekân tutmuş, gelmiş konmuş alayı,
Kumrular ortalarda, onlar bozmuş sırayı,
Bu düzen böyle gelmiş, kurulmuş da gidiyor.

Son baharlar seslenmiş, sonrası kıştan korkun,
Afetlerden sellerden, gelecek taştan korkun,
Mevsimlerden değil de, zamandan yaştan korkun,
Yaşlanan tüm canlılar, yorulmuş da gidiyor.

Benim önüm karakış, onun sonu bahardır,
Kocakarı soğuğu ile zemheri vardır,
Şiddetli rüzgârlarım, sonucu gelen kardır,
Bu âlem kurulalı, var olmuş da gidiyor.

Kışın habercisiyim, ben yaprak dökümüyüm,
Ekilen mahsullerin, hasatta sökünüyüm,
Kış mevsimi evlere, odun kömür dökümüyüm,
Kış gelmiş de sonbahar kovulmuş da gidiyor.

Osman AKKOÇ' un aynı, yarını da dünü de,
Ölüm yaklaşır oldu, birkaç yıl var önünde,
Sonbaharda benler var, vücudunda teninde,
Dökülüyor saçları, kır olmuş da gidiyor.

KÜSKÜNÜM

Dağlar küsmüş de, yol vermiyorlar bana,
Bahçe benim bağ benim, dal vermiyorlar bana,
Her çiçeğe sordum da, bal vermiyorlar bana,
Ne peteğin faydası, ne arının kovanın.

Yaylalara kar yağmış, dereler yağmur suyu,
Tüm çukurlar kapanmış, ovalar kuyu kuyu,
Bu kadar acı çekti, hala geçmemiş huyu,
Ne süsün faydası var, ne de çirkin boyanın.

Yaz ayları yaylada, kış ayları ovada,
İçecek su kalmamış, buzlar tutmuş kovada,
Senin gibisi yoktur, şu koskoca doğada,
Hep aklına şaşarım, seni insan sayanım.

İYİ AKŞAMLAR

İyi akşamlar sevgilim, gecen hayırlı olsun,
Bensiz olduğun zaman, iyi misin hoş musun?
Buralardan giderken geldiğimi duymuşsun,
Belki gelirim diye oralarda koşmuşsun.

Seviştığımız yerler unutuldu sanmıştım,
Demek ki unutmadın, gezdin hep oralarda,
Sana sevgilim diye, inanmıştım kanmıştım,
Silinmemiş duruyor kalp resmi sıralarda.

Bitti artık cümleler, söylenecek söz yoktur,
Tüm anılar silindi sevsen de çaresizdir,
Bitmez tükenmez dertler, sevsen de daha çoktur,
Silindi o sevgiler, şimdi kalbim sessizdir.